2024/844
14.3.2024

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2024/844

af 13. marts 2024

om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af elektrolytiske mangandioxider med oprindelse i Folkerepublikken Kina

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union ([1]) (»grundforordningen«), særlig artikel 9, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

1. SAGSFORLØB

1.1. Indledning

(1) Den 16. februar 2023 indledte Europa-Kommissionen (»Kommissionen«) en antidumpingundersøgelse vedrørende importen af elektrolytiske mangandioxider (»EMD«) med oprindelse i Folkerepublikken Kina (»Kina« eller »det pågældende land«) på grundlag af artikel 5 i grundforordningen. Kommissionen offentliggjorde en indledningsmeddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende* ([2]) (»indledningsmeddelelsen«).

(2) Kommissionen indledte undersøgelsen som følge af en klage, der blev indgivet den 3. januar 2023 af Autlan EMD SL (»klageren« eller »Autlan«). Klagen blev støttet af Tosoh Hellas Single Member S.S. (»Tosoh«). Kommissionen vurderede, at klagen blev indgivet på vegne af EU-erhvervsgrenen for EMD, jf. grundforordningens artikel 5, stk. 4. Klagen indeholdt beviser for dumping og deraf følgende væsentlig skade, som var tilstrækkelige til at berettige indledningen af undersøgelsen.

1.2. Fordrejninger af råmaterialepriserne

(3) Den 7. september 2023 anmodede klageren i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2a, om at medtage en undersøgelse af påståede fordrejninger af råmaterialepriserne i det pågældende land for så vidt angår den undersøgte vare for at vurdere, om en evt. told, der er lavere end dumpingmargenen, ville være tilstrækkelig til at afhjælpe skaden. Klageren fremlagde tilstrækkelige beviser for, at der ikke er nogen momsrefusion på eksport af manganmalm i det pågældende land. Nedsættelse eller ophævelse af momsrefusion er udtrykkeligt anført i grundforordningens artikel 7, stk. 2a, andet afsnit, som en fordrejning af råmaterialepriserne.

(4) For at undersøge fordrejningerne af råmaterialepriserne og vurdere, om en told, der er lavere end dumpingmargenen, ville være tilstrækkelig til at afhjælpe skaden i den endelige fase, ændrede Kommissionen indledningsmeddelelsen af 16. februar 2023 på grundlag af grundforordningens artikel 7, stk. 2a, med henblik på at undersøge fordrejningerne af råmaterialepriserne og i givet fald vurdere, om en told, der er lavere end dumpingmargenen, ville være tilstrækkelig til at afhjælpe skaden. Meddelelsen om ændring af indledningsmeddelelsen blev offentliggjort den 13. september 2023 ([3]) (»ændringsmeddelelsen«).

(5) I forlængelse af denne ændring opfordrede Kommissionen de interesserede parter og, hvor det var relevant, sendte spørgeskemaer til dem og anmodede parterne om at fremlægge oplysninger om uudnyttet kapacitet i det pågældende land, om konkurrencen om råmaterialer og om indvirkningen på forsyningskæderne for virksomheder i Unionen. Kommissionen sendte også et spørgeskema til Folkerepublikken Kinas regering (»GOC«) vedrørende fordrejninger af råmaterialepriserne, jf. grundforordningens artikel 7, stk. 2a, og artikel 7, stk. 2b.

([1]) EUT L 176 af 30.6.2016, s. 21.
([2]) Meddelelse om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende importen af visse former for mangandioxider med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT C 57 af 16.2.2023, s. 11).
([3]) EUT C 323 af 13.9.2023, s. 10.

(6) To samarbejdsvillige brugere (Duracell International Operations Sàrl (»Duracell«) og VARTA Consumer Batteries GmbH & Co. KGaA (»Varta«)) besvarede de relevante dele af spørgeskemaet. De to EU-producenter (Tosoh og Autlan), de stikprøveudtagne eksporterende producenter (Guangxi Guiliu New Material Co., Ltd (»Guiliu«), Xiangtan Electrochemical Scientific Ltd (»Xiangtan«) og Guangxi Daxin Huiyuan New Energy Technology Co., Ltd (»Daxin«)) og sammenslutningerne China Chamber of Commerce for Metals, Minerals and Chemicals Importers and Exporters (»CCCMC«) og Guanxi Manganese Industry Association (»GMIA«) fremsatte bemærkninger. Kommissionen tog hensyn til de oplysninger og bemærkninger, som de interesserede parter fremsatte, og ændrede om nødvendigt sine foreløbige konklusioner, som uddybet i de relevante afsnit nedenfor.

1.3. **Registrering**

(7) Da der ikke er fremsat bemærkninger, bekræftes betragtning 3-4 i forordningen om midlertidig told.

1.4. **Foreløbige foranstaltninger**

(8) Den 15. september 2023 gav Kommissionen i overensstemmelse med grundforordningens artikel 19a parterne et sammendrag vedrørende den foreslåede told og nærmere oplysninger om beregningen af dumpingmargenerne og de margener, der er tilstrækkelige til at afhjælpe den skade, der er forvoldt EU-erhvervsgrenen. Interesserede parter blev opfordret til at fremsætte bemærkninger til beregningernes nøjagtighed inden for tre arbejdsdage. Der blev modtaget bemærkninger fra én af de stikprøveudtagne eksporterende producenter og fra de to EU-producenter den 20. september 2023.

(9) Den eksporterende producent Daxin hævdede, at dumpingmargenen burde beregnes ved hjælp af eksportpriserne og den normale værdi uden moms. Tosoh, som er en EU-producent, stillede et spørgsmål vedrørende beregningen af målfortjenesten. Klageren, Autlan, anmodede om en fornyet undersøgelse og bekræftelse af nøjagtigheden af Daxins beregning af dumpingmargenen og anmodede om fremlæggelse af de tre eksportørers oplysninger, der var markeret som følsomme i fremlæggelsen af oplysninger. Da bemærkningerne ikke vedrørte nøjagtigheden af beregningerne, konkluderede Kommissionen, at den ville undersøge dem sammen med alle andre indlæg efter offentliggørelsen af de midlertidige foranstaltninger.

(10) Den 13. oktober 2023 indførte Kommissionen en midlertidig antidumpingtold på importen af EMD med oprindelse i Kina ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2023/2120 ([4]) (»forordningen om midlertidig told«).

1.5. **Efterfølgende procedure**

(11) Efter fremlæggelsen af de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, der lå til grund for indførelsen af en midlertidig antidumpingtold (»den foreløbige fremlæggelse af oplysninger«), indgav de tre stikprøveudtagne eksporterende producenter og sammenslutningerne, CCCMC og GMIA, de to EU-producenter og én af brugerne, Duracell, skriftlige redegørelser for at tilkendegive deres synspunkter vedrørende de foreløbige konklusioner inden for den frist, der er fastsat i artikel 2, stk. 1, i forordningen om midlertidig told.

(12) De parter, som anmodede herom, fik også mulighed for at blive hørt. Følgende høringer fandt sted: med Duracell den 23. juni og den 28. november 2023, med Autlan den 30. juni 2023, med Varta den 4. juli 2023, med Xiangtan den 25. oktober 2023, med CCCMC den 16. november 2023, og en fælles høring med Autlan og Tosoh den 15. november 2023.

(13) Kommissionen fortsatte bestræbelserne på at indhente og efterprøve alle de oplysninger, som den anså for nødvendige for at nå frem til de endelige konklusioner. Kommissionen tog hensyn til de bemærkninger, som interesserede parter havde fremsat, og ændrede om nødvendigt sine foreløbige konklusioner for at nå frem til de endelige konklusioner.

(14) Kommissionen orienterede samtlige interesserede parter om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, der ligger til grund for hensigten om at indføre en endelig antidumpingtold på importen af EMD med oprindelse i Kina (»den endelige fremlæggelse af oplysninger«). Alle parter fik en frist til at fremsætte bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger. Autlan, Tosoh, CCCMC og GMIA (i fællesskab), Xiangtan og Daxin fremsatte bemærkninger inden for fristen.

([4]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2023/2120 af 12. oktober 2023 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af elektrolytiske mangandioxider med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT L, 2023/2120, 13.10.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2023/2120/oj).

1.6. **Påstande i forbindelse med indledningen**

(15) Da der ikke er fremsat bemærkninger, bekræftes betragtning 1-2 i forordningen om midlertidig told.

1.7. **Påstande om fordrejninger af råvarepriserne i henhold til artikel 7, stk. 2a**

(16) CCCMC og GMIA gjorde indsigelse mod den fastsatte frist på 15 dage for alle parter til at fremsætte bemærkninger til vurderingen af Unionens interesser i ændringsmeddelelsen ([5]), da de økonomiske spørgsmål og forsyningskædespørgsmål, der blev rejst i forbindelse med de nye undersøgelser, var komplekse og krævede forskning og udveksling af oplysninger med de berørte virksomheder. De anmodede begge Kommissionen om igen at ændre indledningsmeddelelsen og give interesserede parter mindst 30 dage til at fremsætte bemærkninger.

(17) Kommissionen bemærkede, at alle parter, der anmodede om forlængelse af frister og angav en specifik begrundelse, fik sådanne forlængelser. Den fremhævede også, at indledningsmeddelelsen ([6]) af 16. februar 2023 stadig gav parterne mulighed for at fremsætte bemærkninger til oplysningerne fra de øvrige interesserede parter senest syv dage efter fristen for at fremsætte bemærkninger, og at alle parter derfor kunne anvende denne mulighed, når det var nødvendigt. På denne baggrund fandt Kommissionen, at den tid, de interesserede parter fik til at fremsætte bemærkninger og fremsætte deres synspunkter i denne sag, var passende.

(18) Guiliu hævdede, at en ny påstand fremsat af klageren syv måneder efter indledningen af undersøgelsen (og ikke »ved indledningen«) fratog de interesserede parters ret til forsvar. Guiliu hævdede endvidere, at Kommissionen burde følge sin tidligere praksis ([7]), hvor klagerens påstand om at anvende grundforordningens artikel 7, stk. 2a, blev afvist, fordi der i klagen ikke blev fremlagt beviser for eksistensen af nogen af de foranstaltninger, der er anført i grundforordningens artikel 7, stk. 2a, andet afsnit, ved indledningen af undersøgelsen, og Kommissionen havde heller ikke fundet sådanne beviser på tidspunktet for indledningen af undersøgelsen. Guiliu nævnte endvidere, at klageren hindrede undersøgelsen ved at indgive de nye påstande sent i proceduren.

(19) Kommissionen bemærkede for det første, at anmodningen i den sag, som Guiliu henviser til, blev fremsat efter den endelige fremlæggelse af oplysninger. I den foreliggende sag blev anmodningen, der indeholdt tilstrækkelige beviser for de påståede fordrejninger af råmaterialepriserne, indgivet rettidigt inden indførelsen af de midlertidige foranstaltninger, hvilket gav Kommissionen tilstrækkelig tid til effektivt at undersøge dette i løbet af undersøgelsen. Kommissionen fandt desuden, at disse interesserede parters ret til forsvar var fuldt ud respekteret. Ved afsnit 5.5.1 i indledningsmeddelelsen, som ændret ved ændringsmeddelelsen, blev alle de berørte erhvervsdrivende underrettet om deres proceduremæssige rettigheder og forpligtelser, og det beskrev den proces, som Kommissionen agtede at følge for at indsamle de oplysninger, der er nødvendige for dens konklusioner og for at den kan nå frem til sine konklusioner om de påståede fordrejninger af råmaterialepriserne. Interesserede parter fik mulighed for at fremsætte bemærkninger til dokumentationen i klagerens anmodning vedrørende den påståede forekomst af fordrejninger af råmaterialepriserne og til alle andre aspekter i forbindelse med undersøgelsen af påstandene om fordrejninger af råmaterialepriserne. Guilius påstande blev derfor afvist. Endelig er det i lyset af ovenstående uklart, hvordan undersøgelsen angiveligt blev hindret af klagen. Guiliu uddybede ikke dette. Kommissionen fandt, at anmodningen i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2a, om at medtage undersøgelsen af påståede fordrejninger af råmaterialepriserne var rettidig og ikke hindrede Kommissionen i at foretage en korrekt undersøgelse heraf.

(20) Duracell hævdede, at Kommissionen ikke kan indføre et nyt retsgrundlag inden for rammerne af den igangværende undersøgelse og ændre det metodologiske anvendelsesområde for en sådan undersøgelse, da der ikke er noget i grundforordningen, der giver den ret til at overveje supplerende beviser, som ikke fandtes på tidspunktet for indledningen af undersøgelsen. Parten henviste analogt til Domstolens dom i sag T-126/21, Azot mod Kommissionen ([8]), hvor Domstolen fastslog, at betingelsen om, at beviserne i en anmodning om fornyet undersøgelse indgivet af eller på vegne af EU-producenter er tilstrækkelige, jf. grundforordningens artikel 11, stk. 2,

([5]) Meddelelse om ændring af meddelelsen om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende importen af visse former for mangandioxider med oprindelse i Folkerepublikken Kina offentliggjort den 16. februar 2023 (EUT C 323, 13.9.2023, s. 10).

([6]) Meddelelse om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende importen af visse former for mangandioxider med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT C 57 af 16.2.2023, s. 11).

([7]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/2239 af 15. december 2021 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse store vindmølletårne af stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT L 450 af 16.12.2021, s. 59).

([8]) Sag T-126/21 Azot mod Kommissionen, ECLI:EU:T:2023:376.

andet afsnit, er opfyldt, når sådanne beviser fremlægges inden for fristen. Duracell hævdede desuden, at Kommissionen som tidligere afviste lignende anmodninger, og at det samme ræsonnement burde anvendes analogt ([9]).

(21) Kommissionen indledte undersøgelsen i overensstemmelse grundforordningens artikel 7, stk. 2a, med henblik på at medtage undersøgelsen af de påståede fordrejninger af råmaterialepriserne i henhold til den retlige standard, der gælder for anmodningen indgivet af eller på vegne af EU-producenter, på grundlag af grundforordningens artikel 5. Klageren fremlagde tilstrækkelige beviser i henhold til artikel 5 for forekomsten af fordrejninger af råvarepriserne som defineret i grundforordningens artikel 7, stk. 2a, og Kommissionen ændrede derfor den oprindelige indledningsmeddelelse, således at undersøgelsen som krævet i grundforordningen også omfattede disse fordrejninger af råmaterialepriserne. Kommissionen tilsidesatte derfor ikke nogen identificerede retlige standarder, da den indledte undersøgelsen. Hvad angår henvisningen til Domstolens dom i sag T-126/21, som Duracell har henvist til, bemærkede Kommissionen endvidere, at denne afgørelse ikke er endelig, da den er anfægtet. Under alle omstændigheder vedrører afgørelsen en udløbsundersøgelse i henhold til grundforordningens artikel 11, stk. 2, og de oplysninger, der er nødvendige for at indlede den. Afgørelsen omfatter ikke anvendelsen af grundforordningens artikel 7, stk. 2a, som vedrører et element i en undersøgelse snarere end selve formålet hermed. Selv når man følger ræsonnementet i T-126/21, indeholder artikel 5 i modsætning til artikel 11, stk. 2, ingen særlig begrænsning for, hvornår EU-producenterne kan anmode om indledning af en undersøgelse. Den analogi, som Duracell har påberåbt sig, findes således ikke. Duracells påstande blev derfor afvist.

1.8. **Stikprøveudtagning**

(22) Da der ikke er fremsat bemærkninger, bekræftes betragtning 8-15 i forordningen om midlertidig told.

1.9. **Individuel undersøgelse**

(23) Som nævnt i betragtning 16 i forordningen om midlertidig told behandlede Kommissionen anmodningen om at indrømme en individuel undersøgelse for en eksporterende producent i Kina. Anmodningen om en individuel undersøgelse var meget mangelfuld. Det følger heraf, at ansøgeren ikke »indgav de nødvendige oplysninger inden for de frister, der er fastsat i [grundforordningen]«, jf. artikel 17, stk. 3, i nævnte forordning. Under alle omstændigheder viste de fremlagte oplysninger, at endnu flere virksomheder ville skulle undersøges, hvilket ville være urimeligt byrdefuldt og i betragtning af den foreliggende sags komplekse karakter ville hindre en rettidig afslutning af undersøgelsen ([10]). Anmodningen blev derfor afvist.

1.10. **Spørgeskemabesvarelser og kontrolbesøg**

(24) Da der ikke er fremsat bemærkninger, bekræftes betragtning 17-21 i forordningen om midlertidig told.

1.11. **Undersøgelsesperioden og den betragtede periode**

(25) Da der ikke er fremsat bemærkninger, bekræftes betragtning 22 i forordningen om midlertidig told.

2. **DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE**

(26) Da der ikke blev fremsat bemærkninger, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 23-36 i forordningen om midlertidig told.

3. **DUMPING**

(27) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger fremsatte CCCMC, de samarbejdsvillige eksporterende producenter og de samarbejdsvillige EU-producenter bemærkninger til de foreløbige konklusioner vedrørende dumping.

([9]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/492 af 1. april 2020 om indførelse af endelig antidumpingtold på importen af visse vævede og/eller stingfæstnede stoffer af glasfiber med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Egypten (EUT L 108 af 6.4.2020, s. 1).

([10]) Grundforordningens artikel 17, stk. 3.

3.1. **Procedure for fastsættelse af den normale værdi i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6a**

(28) Da der ikke er fremsat bemærkninger, bekræftes betragtning 37-43 i forordningen om midlertidig told.

3.2. **Normal værdi**

3.2.1. *Forekomsten af væsentlige fordrejninger*

(29) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger fremsatte Daxin, Xiangtan, CCCMC og GMIA en række bemærkninger vedrørende forekomsten af væsentlige fordrejninger.

(30) For det første hævdede Daxin, CCCMC og GMIA, at rapporten ikke længere er ajourført, navnlig i betragtning af den betydelige økonomiske udvikling i både Unionen og Kina siden offentliggørelsen, herunder bestemmelsen om subsidier til EU's erhvervsgrene for at fremme deres tilslutning til EU's nye industripolitiske mål eller indgreb i virksomhedernes investeringer og beslutningstagning. Daxin, CCCMC og GMIA hævdede desuden, at Kommissionen erstatter undersøgelser med rapporter, og at Kommissionen ved at basere sig på rapporten fortsatte med at argumentere på en cirkulær måde, hvor eksportører skal afkræfte de påstande, der er fremsat i rapporten. Daxin, CCCMC og GMIA mindede derfor om, at bevisbyrden påhviler undersøgelsesmyndigheden.

(31) Argumentet om, at rapporten angiveligt er forældet, blev afvist. Kommissionen bemærkede, at rapporten er et omfattende dokument baseret på udførligt og objektivt bevismateriale, herunder lovgivning, forskrifter og andre officielle politikdokumenter offentliggjort af de kinesiske myndigheder, tredjepartsrapporter fra internationale organisationer, akademiske undersøgelser og artikler udarbejdet af forskere samt andre pålidelige uafhængige kilder. Selv om rapporten blev offentliggjort i december 2017, er rapportens konklusioner i vid udstrækning fortsat gyldige, og de blev under alle omstændigheder suppleret med yderligere beviser, der blev indsamlet i forbindelse med denne undersøgelse som fastsat i afsnit 3.2.1 i forordningen om midlertidig told. Enhver interesseret part har desuden haft rig lejlighed til at tilbagevise, supplere eller fremsætte bemærkninger til rapporten og til den dokumentation, som den er baseret på, og ingen part har fremlagt argumenter eller beviser, der tilbageviser kilderne og informationen i rapporten. Med hensyn til argumenterne vedrørende EU's industripolitik og subsidier anførte Kommissionen, at jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b), analyseres den potentielle indvirkning af en eller flere af fordrejningerne i denne bestemmelse på priser og omkostninger i eksportlandet. Omkostningsstrukturen og prisdannelsesmekanismerne på andre markeder, f.eks. EU-markedet, har overhovedet ingen betydning i forbindelse med fastsættelsen af den normale værdi. Dette argument blev derfor også afvist.

(32) For så vidt angår argumentet om, at udstedelsen af en landerapport erstattede den faktiske undersøgelse, mindede Kommissionen om, at Kommissionen, hvis den finder, at den dokumentation, som klageren har fremlagt for de væsentlige fordrejninger, er tilstrækkelig, i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra e), kan indlede undersøgelsen på dette grundlag. Fastlæggelsen af den faktiske eksistens og påvirkning af væsentlige fordrejninger og den deraf følgende anvendelse af den metode, der er foreskrevet i grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a), finder imidlertid sted på tidspunktet for den foreløbige og/eller endelige fremlæggelse af oplysninger som følge af en undersøgelse. I denne undersøgelse indgår rapporten, herunder de deri indeholdte beviser, i de sagsakter, der begrunder anvendelsen af grundforordningens artikel 2, stk. 6a. Kommissionen mindede om, at afsnit 3.2.1 i forordningen om midlertidig told indeholder Kommissionens fuldstændige vurdering af, hvorvidt der foreligger væsentlige fordrejninger. Kommissionen har anvendt væsentlige supplerende beviser, der er specifikke for undersøgelsen, og de påstande, som parterne har fremsat, og som ikke er indeholdt i rapporten. Ved anvendelsen af metoden i grundforordningens artikel 2, stk. 6a, er det vigtigste, at der forekommer væsentlige fordrejninger i den foreliggende sag, sådan som det er tilfældet i denne undersøgelse ([11]). Denne påstand blev derfor afvist.

(33) For det andet hævdede Daxin, CCCMC og GMIA, at Kommissionen fejlfortolkede karakteren af Kinas socialistiske markedsøkonomiske doktrin, idet den heller ikke foretog en omfattende analyse af strukturen i den kinesiske økonomi samt af forholdet mellem det frie marked og det kinesiske kommunistpartis (»CCP«) ledelse. Daxin, CCCMC og GMIA støttede deres argument ved at hævde, at det i *udtalelsen fra maj 2020 fra CCP's centralkomité og statsrådet om fremskyndelse af forbedringen af det socialistiske markedsøkonomiske system i den nye æra* bl.a. blev gentaget, at reformen af den socialistiske markedsøkonomi bør udvise stor respekt for de generelle markedsøkonomiske

([11]) Jf. dom af 21. juni 2023, Guangdong Haomei New Materials og Guangdong King Metal Light Alloy Technology mod Kommissionen, T-326/21, ECLI:EU:T:2023:34.7, præmis 104.

principper, minimere den statslige direkte tildeling af markedsressourcer samt direkte indgriben i mikroøkonomiske aktiviteter, fuldt ud udnytte markedets afgørende rolle i ressourcetildelingen og styrke regeringens rolle med hensyn til effektivt at tackle markedssvigt.

(34) Dette argument måtte afvises. Begrebet »socialistisk markedsøkonomi« gennemsyrer hele den lovgivningsmæssige og økonomiske struktur i Kina og giver reelt CCP lederskab i alle væsentlige økonomiske spørgsmål, herunder kontrol over det finansielle system og kapitalressourcer, udpegning af økonomiske sektorer i henhold til deres strategiske betydning, kontrol over personaleanliggender og væsentlige udnævnelser, koordinering af økonomiske politikker gennem et formelt netværk af partienheder/-komitéer i alle statslige myndigheder og økonomien mv. Løsrevne citater fra udvalgte politikdokumenter kan ikke ændre konklusionen om, at partiet/staten til fulde dominerer landets økonomi, hvilket tydeligt fremgår ikke blot af beviserne i afsnit 3.2.1 i forordningen om midlertidig told, men også af de selvsamme politikdokumenter, som henviser til respekt for markedskræfterne, samtidig med at de underlægges CCP's strategiske mål ([12]).

(35) For det tredje anfægtede Daxin, CCCMC og GMIA Kommissionens konklusion om, at den kinesiske økonomi er underlagt en overordnet administrativ kontrol ved hjælp af et system med industriel planlægning. De eksporterende producenter fremførte, at planerne blot er retningslinjer og ikke har bindende virkninger for kinesiske virksomheder. I den forbindelse tilføjede Daxin, CCCMC og GMIA, at der i Unionen og medlemsstaterne også var udviklingsinitiativer, der ligner Kinas femårsplaner, såsom nye industrialliancer inden for Unionen og enorme statslige subsidieprogrammer.

(36) Som svar på argumentet om karakteren af de kinesiske planlægningsdokumenter anførte Kommissionen, at den kinesiske økonomi reelt er dækket af et komplekst net af femårsplaner, som er drivkraften bag de offentlige myndigheders beslutninger på alle niveauer. I modsætning til de eksporterende producenters argument anser Kommissionen femårsplanerne for bindende dokumenter. Dette fremgår af den gældende lovgivning, der henvises til i rapportens afsnit 4.3, og af selve planlægningsdokumenterne. Eksempelvis indeholder den nationale 14. femårsplan et afsnit om forbedring af gennemførelsesmekanismen for planlægning, hvori det anføres, at: »For så vidt angår de bindende indikatorer, større ingeniørprojekter og opgaver inden for offentlige tjenester, miljøbeskyttelse, sikkerhed og andre områder, der er omhandlet i denne plan, er det nødvendigt at præcisere de ansvarlige parter og tidsplanerne, at tildele offentlige midler, at styre og kontrollere de sociale ressourcer og at sikre den planlagte færdiggørelse. For så vidt angår de forventede indikatorer og opgaver inden for industriel udvikling og strukturtilpasning, der er beskrevet i denne plan, er det nødvendigt først og fremmest at basere sig på markedsaktørernes rolle for at løse dem. Myndigheder på alle niveauer skal skabe gunstige politiske, institutionelle og retlige rammer« ([13]).

(37) Med hensyn til Daxins, CCCMC's og GMIA's henvisning til lignende støtteordninger, der angiveligt findes i Unionen og medlemsstaterne, bemærkede Kommissionen, som allerede nævnt i afsnit 3.2.1 i forordningen om midlertidig told i betragtning 47 og 121, at i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b), analyseres den potentielle virkning af et eller flere af de fordrejende elementer, der er anført i denne bestemmelse, med hensyn til priser og omkostninger i eksportlandet, idet omkostningsstrukturen og prisdannelsesmekanismerne på andre markeder ikke er relevante i forbindelse med denne procedure ([14]). Denne påstand blev derfor afvist.

(38) For det fjerde hævdede Daxin, CCCMC og GMIA, at ikke alle producenter af EMD er statsejede virksomheder, og at selv om nogle virksomheder ejes af staten eller har modtaget investeringer fra staten, er dette ikke bevis for statslig indgriben i disse virksomheders aktiviteter. De eksporterende producenter tilføjede endvidere under henvisning til artikel 11 i den kinesiske selskabslov, at forbindelser mellem CCP og de pågældende virksomheder ikke nødvendigvis er et tegn på myndighedernes kontrol med en virksomheds aktiviteter.

([12]) Se f.eks. kapitel 2-3, 8-9 og 58-60 i den 14. femårsplan.
([13]) Se kapitel 65 i den 14. nationale femårsplan.
([14]) Jf. dom af 21. juni 2023, Guangdong Haomei New Materials og Guangdong King Metal Light Alloy Technology mod Kommissionen, T-326/21, ECLI:EU:T:2023:34,7, præmis 107.

(39) Kommissionen mindede om, at det forhold, at det pågældende marked i vid udstrækning forsynes af virksomheder, der drives under ejerskab, kontrol, politisk tilsyn eller politisk vejledning fra eksportlandets myndigheders side, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b), er et af de elementer, hvis virkninger skal tages i betragtning ved vurderingen af, om der foreligger væsentlige fordrejninger. Selv om statsejede virksomheder ikke har nogen dominerende stilling i en given sektor, er statsligt ejerskab samtidig kun én af indikatorerne for væsentlige fordrejninger. Statslig indgriben kan meget vel antage andre former, i overensstemmelse med de indikatorer, der er anført i grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b), som er beskrevet i afsnit 3.2.1 i forordningen om midlertidig told. Selv om relevansen af artikel 11 i den kinesiske selskabslov ikke er helt klar i den aktuelle sammenhæng, påpegede Kommissionen, at selv artikel 1 i nævnte selskabslov henviser til målet om at beskytte den sociale og økonomiske orden og fremme udviklingen af den socialistiske markedsøkonomi. Dette argument blev derfor afvist.

(40) For det femte hævdede Daxin, CCCMC og GMIA, at Kommissionen ikke fremlagde tilstrækkelig dokumentation til at begrunde eventuelle konklusioner om utilstrækkelig gennemførelse af selskabs-, ejendoms- og konkurslovgivningen i Kina. De eksporterende producenter hævdede navnlig, at Kina har ført regelmæssigt tilsyn med gennemførelsen af konkursloven, herunder behandlingen af konkurssager og forslag til ændringer, og at Kina derfor ikke har undladt at anvende og håndhæve lovgivningen korrekt. Desuden hævdede Daxin, CCCMC og GMIA, at der ikke er blevet nævnt tilfælde, der viser fordrejet adgang til kapital og investeringer. Daxin, CCCMC og GMIA anfægtede ligeledes Kommissionens konklusion med hensyn til væsentlige fordrejninger vedrørende lønninger. I denne forbindelse fremførte de endvidere, at Kommissionen ikke foretog en sektorspecifik analyse, der viste, at arbejdstagere i EMD-sektoren ville blive stillet i en sårbar beskæftigelsessituation og modtage fordrejede lønninger.

(41) Disse argumenter kunne ikke godtages. Med hensyn til gennemførelsen af konkurslovgivningen påpegede Kommissionen, at selv om Kina måtte have gennemført visse reformer af insolvensbehandlingen, tyder de foreliggende oplysninger på vedvarende statslig indgriben og andre problemer, der tyder på utilstrækkelig anvendelse af konkurslovgivningen. Selv om det forholdsvis lave antal insolvenssager i sig selv er et tegn på, at markedskræfterne ikke har mulighed for at eliminere de ikkelevedygtige økonomiske aktører, er den vedvarende statslige indgriben særlig godt illustreret ved forskellige fortolkningsforanstaltninger fra den øverste folkedomstol, som fremhæver økonomisk kontinuitet og social stabilitet som prioriteter, som domstolene på lavere niveau bør tage hensyn til i forbindelse med konkursbehandling.

(42) Med hensyn til lønfordrejninger mindede Kommissionen om, at lønningerne i Kina, jf. afsnit 3.2.1 i forordningen om midlertidig told i betragtning 105, er fordrejede bl.a. på grund af begrænsninger i mobiliteten på grund af systemet til registrering af husstande (hukou) samt den manglende tilstedeværelse af uafhængige fagforeninger og manglende kollektive overenskomstforhandlinger. Der er ingen elementer i sagen, på grundlag af hvilke det med sikkerhed kunne fastslås, at de indenlandske lønomkostninger for EMD-producenter såsom Daxin og de producenter, der er repræsenteret af CCCMC eller GMIA, ikke var påvirket af disse fordrejninger, og Daxin samt de producenter, der er repræsenteret af CCCMC eller GMIA, fremlagde ingen beviser for, at de fordrejninger, der er omhandlet i afsnit 3.2.1 i forordningen om midlertidig told, ikke ville påvirke virksomhedens arbejdskraftomkostninger.

(43) Det samme gælder for det kinesiske finansielle system. Som anført i afsnit 3.2.1 i forordningen om midlertidig told i betragtning 108 er kinesiske banker styret af offentlige politikker, når de giver adgang til finansiering, herunder med hensyn til risikovurdering af låntagere. Da hverken Daxin eller CCCMC/GMIA har fremlagt yderligere oplysninger, der viser, at de fordrejninger, der er beskrevet i afsnit 3.2.1 i forordningen om midlertidig told, ikke ville påvirke EMD-producenternes adgang til kapital, måtte dette argument afvises.

(44) For det sjette fremførte Daxin, CCCMC og GMIA, at Kommissionens undersøgelsesmetode og ræsonnement skal opfylde de standarder, der er fastsat i de principper og den praksis, der er fastlagt i WTO. De eksporterende producenter fremførte, at Kommissionen er nødt til at bære en større bevisbyrde i forbindelse med fastlæggelsen af konkurrencefordrejende markeder, navnlig når det drejer sig om at forklare, hvordan statslige beføjelser eller et statsligt mandat omsættes til faktiske og påviselige fordrejninger af produktionsomkostningerne.

(45) Daxins, CCCMC's og GMIA's argumenter blev afvist. Kommissionen mener, at metoden i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6a, er i fuld overensstemmelse med Den Europæiske Unions WTO-forpligtelser, og at de eksporterende producenter ikke dokumenterede, hvilke principper og hvilken praksis Kommissionen angiveligt ikke har overholdt. Under alle omstændigheder indeholdt afsnit 3.2.1 i forordningen om midlertidig told en grundig forklaring på, hvordan forskellige typer fordrejninger – både tværgående fordrejninger, som påvirker hele den kinesiske økonomi, og aktuelle specifikke fordrejninger i EMD-sektoren – påvirker markedets funktion og dermed også produktionsomkostningerne ved den undersøgte vare.

(46) Kommissionen afviste derfor Daxins, CCCMC's og GMIA's argumenter.

(47) For det første fremførte Xiangtan, at Kommissionen stadig ikke fremlagde yderligere oplysninger om det nøjagtige retsgrundlag for at underbygge sin argumentation vedrørende foreneligheden af grundforordningens artikel 2, stk. 6a, med WTO-aftalerne – herunder Kinas WTO-tiltrædelsesprotokol og WTO's antidumpingaftale (»antidumpingaftalen«) – samt med tvistbilæggelsesorganets afgørelser, navnlig DS473. Ifølge Xiangtan gav Kommissionens blotte gentagelse af, at grundforordningens artikel 2, stk. 6a, er i fuld overensstemmelse med EU's forpligtelser i henhold til WTO's lovgivning, ikke nogen yderligere klarhed om spørgsmålet. Med henvisning til DS473 hævdede Xiangtan desuden, at Kommissionen ikke var berettiget til at se bort fra virksomhedens omkostninger eller priser på grundlag af den påståede forekomst af væsentlige fordrejninger, eftersom forekomsten af sådanne fordrejninger under alle omstændigheder ikke er et tilstrækkeligt grundlag for at konkludere, at producentens regnskaber ikke i rimelig grad afspejler de omkostninger ved råmaterialer, der er forbundet med produktion og salg af den pågældende vare. Endelig hævdede Xiangtan, at Kommissionen ikke i tilstrækkelig grad har begrundet anvendelsen af grundforordningens artikel 2, stk. 6a, i denne undersøgelse.

(48) Kommissionen var ikke enig. Med hensyn til Xiangtans argumenter om den påståede uforenelighed af grundforordningens artikel 2, stk. 6a, med WTO-lovgivningen, navnlig bestemmelserne i antidumpingaftalens artikel 2.2 og 2.2.1.1, samt konklusionerne i DS473, gentog Kommissionen sit synspunkt i det første notat om, at grundforordningens artikel 2, stk. 6a, er i fuld overensstemmelse med EU's forpligtelser i henhold til WTO-lovgivningen, navnlig bestemmerne i antidumpingaftalen. Med hensyn til DS473 mindede Kommissionen desuden om, at denne sag ikke vedrørte anvendelsen af grundforordningens artikel 2, stk. 6a, men en specifik bestemmelse i grundforordningens artikel 2, stk. 5. Hvad angår Xiangtan's argument om Kommissionens bevisbyrde er påstanden forkert. Kommissionen mindede om, at WTO-lovgivningen som fortolket af appelorganet i DS473 tillader anvendelse af data fra et tredjeland, efter behørig justering, når en sådan justering er nødvendig og begrundet. Kommissionen bemærkede, at forekomsten af væsentlige fordrejninger, der giver anledning til anvendelsen af grundforordningens artikel 2, stk. 6a, er fastslået på landsdækkende plan, og at omkostninger og priser i eksportlandet, hvis de fastslås, er uegnede til beregning af den normale værdi. Under disse omstændigheder indeholder grundforordningens artikel 2, stk. 6a, regler for beregningen af produktions- og salgsomkostninger på grundlag af ikkefordrejede priser eller referenceværdier, herunder priser eller referenceværdier i et egnet repræsentativt land med udviklingsniveau svarende til eksportlandets. Desuden giver samme bestemmelse i grundforordningen mulighed for at anvende hjemmemarkedsomkostninger, hvis det med sikkerhed kan fastslås, at de ikke er påvirket af væsentlige fordrejninger. I den nuværende undersøgelse påviste Kommissionen forekomsten af fordrejninger i EMD-industrien i afsnit 3.2.1 i forordningen om midlertidig told, mens det ikke er blevet fastslået ud fra nøjagtige og relevante beviser, at hjemmemarkedsomkostningerne ikke er fordrejede i Xiangtans tilfælde.

(49) For det andet gjorde Xiangtan gældende, at der ikke er tale om væsentlige fordrejninger i EMD-sektoren i Kina, idet: i) statens ejerskab ikke nødvendigvis medfører, at staten griber ind i virksomhedens forretningsaktiviteter på markedet, selv om Xiangtan er en 40 % statsejet virksomhed; ej heller den omstændighed, at virksomhedens formand og bestyrelsessekretæren samtidig beklæder stillinger i CCP, ii) virksomheden er børsnoteret og dermed underlagt markedsorienterede moderne regler for virksomhedsledelse og børsnoteringskrav, iii) Kommissionen ikke har godtgjort, at de påståede tværgående indgreb fra den kinesiske regerings side fører til væsentlige fordrejninger af produktionsfaktorerne og dermed påvirker omkostningerne og prisen på Xiangtans drift.

(50) Disse argumenter kunne ikke godtages. For det første og med hensyn til statslig indgriben mindede Kommissionen om, at det forhold, at det pågældende marked i vid udstrækning forsynes af virksomheder, der drives under ejerskab, kontrol, politisk tilsyn eller politisk vejledning fra eksportlandets myndigheders side, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b), er et af de elementer, hvis virkning skal tages i betragtning ved vurderingen af, om der

foreligger væsentlige fordrejninger. Selv om statsejede virksomheder ikke har nogen dominerende stilling i en given sektor, er statsligt ejerskab samtidig kun én af indikatorerne for væsentlige fordrejninger. Statslig indgriben kan meget vel antage andre former, i overensstemmelse med de indikatorer, der er anført i grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b), som er beskrevet i afsnit 3.2.1 i forordningen om midlertidig told. I henhold til artikel 2, stk. 6a, litra b), andet led, er et element, der er relevant for vurderingen af, om der foreligger væsentlige fordrejninger i et land, navnlig statens tilstedeværelse i virksomheder, der giver staten mulighed for at gribe ind med hensyn til priser eller omkostninger. Partimedlemmers deltagelse i Xiangtans ledelsesstrukturer viser klart, at virksomheden ikke er uafhængig af staten, og at den kan handle i overensstemmelse med CCP's politik snarere end markedskræfterne, uanset om staten direkte fastsætter priserne på de solgte varer, eller om forbindelserne mellem virksomheden og CCP kan påvirke dens omkostninger og priser mere indirekte, f.eks. gennem en mere favorabel behandling og støtte fra myndighederne.

(51) For det andet hvad angår det påståede fravær af væsentlige fordrejninger, kunne Xiangtan's påstande set i lyset af de stedfundne statslige indgreb ikke accepteres. Xiangtan fremlagde ingen oplysninger, der kunne rejse tvivl om Kommissionens bemærkninger (jf. betragtning 87-100 i forordningen om midlertidig told) om, at EMD blev betragtet som en tilskyndet industri og derfor var genstand for statsstøttede fordrejninger. Det samme gælder for fordrejninger vedrørende input, der er nødvendige for fremstillingen af den undersøgte vare (se navnlig betragtning 83, 85 og 106 i forordningen om midlertidig told). For det tredje hvad angår Xiangtan's påstand om, at den er en privatejet virksomhed med moderne virksomhedsledelse, har Kommissionen i punkt 3.2.1 i forordningen om midlertidig told beskrevet de betydelige statslige indgreb i Kina, som har ført til en fordrejning af den effektive allokering af ressourcer i overensstemmelse med markedsprincipperne. Disse fordrejninger påvirker de kommercielle operatører uanset ejerskabs- eller ledelsesstrukturen.

(52) På baggrund af ovenstående blev Xiangtans argumenter afvist.

3.2.2. *Repræsentativt land*

(53) I forordningen om midlertidig told valgte Kommissionen Colombia som det repræsentative land og anvendte de finansielle data fra virksomheden Quimpac de Colombia til den beregnede normale værdi, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a). Nærmere oplysninger om den metode, der blev anvendt til udvælgelsen, blev fremlagt i det første og andet notat, der var tilgængelige for parterne i det åbne dossier den 12. juni 2023 og den 4. juli 2023 (»første notat« og »andet notat«).

(54) Efter offentliggørelsen af forordningen om midlertidig told gentog Xiangtan påstanden om, at Colombia ikke var et egnet repræsentativt land, baseret på de samme argumenter, der allerede blev fremført i betragtning 144 og 145 i forordningen om midlertidig told.

(55) Kommissionen har allerede behandlet disse bemærkninger i betragtning 147 og 148 i forordningen om midlertidig told. Xiangtan fremlagde desuden ingen nye oplysninger eller foreslog noget alternativt repræsentativt land. Påstanden blev derfor afvist.

(56) Daxin, CCCMC og GMIA hævdede, at prisen på energi i Colombia er påvirket af flere faktorer og er væsentligt forskellig selv mellem forskellige lande med et økonomisk udviklingsniveau svarende til Kinas. Alternativt hævdede CCCMC, GMIA og Daxin, at Kommissionen burde anvende de kinesiske eksportørers egne data. Denne påstand er allerede besvaret og afvist i betragtning 151 og 152 i forordningen om midlertidig told.

3.2.3. *Kilder til fastsættelse af ikkefordrejede omkostninger ved produktionsfaktorer*

Manganmalm

(57) Xiangtan hævdede, at Kommissionen bør anvende de faktiske omkostninger til både selvudvundet og importeret manganmalm i stedet for at anvende referencepriserne. Xiangtan underbyggede denne påstand med det lavere manganindhold i lokalt udvundet malm, som angiveligt medfører, at disse lokale malme ikke påvirkes af fordrejningerne. For så vidt angår importerede malme hævdede Xiangtan, at eftersom mangankoncentrationen, inspektionsrapporterne og oprindelsesoplysningerne var tilgængelige, burde referenceværdien ikke have været anvendt.

(58) Kommissionen afviste begge påstande. Xiangtan forklarede ikke, på hvilken måde fordrejningerne ikke også ville gælde for indenlandske manganmalme af lavere koncentrationer, som anvendes sammen med importerede malme med højere koncentration i EMD-produktionsprocessen.

(59) Grunden til, at Kommissionen anvendte referenceværdier for de importerede malme, var, at ingen af producenterne fremlagde nøjagtige og relevante beviser for, at der ikke var tale om fordrejninger. Dette skyldtes først og fremmest, at alle malmindkøb blev foretaget via en kinesisk mellemmand, uanset om denne har hjemsted i Kina eller andetsteds.

(60) Xiangtan gentog påstanden om, at den metode til beregning af referenceværdien for manganmalm, som Kommissionen anvendte, ikke var hensigtsmæssig, og foreslog igen at anvende en af de to alternative metoder, der blev fremlagt i dens bemærkninger til det andet notat. Kommissionen har allerede behandlet denne påstand i betragtning 170 og 171 i forordningen om midlertidig told. Xiangtan fremlagde ingen nye oplysninger, ræsonnementer eller nogen brugbar alternativ metode til på pålidelig vis at fastslå en eventuel prisforskel som følge af de forskellige koncentrationer af mangan i malmen.

(61) Også Daxin, CCCMC og GMIA anfægtede igen, at den referenceværdi, som Kommissionen har vedtaget, henviste til malm med en betydeligt højere koncentration af mangan sammenlignet med lokalt produceret manganmalm, og at den burde tilpasse referenceværdien for at afspejle de kinesiske eksportørers omkostninger.

(62) Kommissionen analyserede grundigt alle kilder fra de interesserede parter, herunder data fra de kinesiske platforme Asian Metal og ferroalloynet.com. Denne analyse viste, at der ikke kunne fastslås nogen konsekvent prisforskel baseret på manganindholdet. Tværtimod viste data fra Fastmarkets.com, at to malmkoncentrationer på 37 % og 44 % viste inkonsekvente prisforskelle, da enhedsprisen pr. ton for den højere koncentration i nogle måneder var endnu lavere end for den lavere koncentration. Det samme gjorde sig gældende for data fra Asian Metal, som viste, at enhedsprisen pr. ton for en malm med en koncentration på 13 % i visse måneder var højere end prisen for en malm med en koncentration på 37 %. Disse resultater viste klart, at der ikke var nogen konsekvent sammenhæng mellem manganindhold og pris. Den foreløbige referenceværdi for manganmalm blev derfor bekræftet, og påstanden blev afvist.

(63) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog Xiangtan sine to påstande vedrørende manganmalm. For det første hævdede virksomheden, at de faktiske omkostninger til selvudvundet manganmalm burde have været anvendt i stedet for referenceprisen. For det andet gentog virksomheden, at Kommissionen foretog en urigtig beregning af referencepriserne for manganmalm.

(64) Med hensyn til den første påstand forklarede Kommissionen allerede i forordningen om midlertidig told, hvorfor den erstattede de faktiske omkostninger for den kinesiske manganmalm med referenceværdierne. Da der ikke blev fremlagt nye forhold, blev denne påstand derfor afvist.

(65) I den anden påstand vedrørende referenceværdien for manganmalm hævdede Xiangtan, at der er et konsekvent mønster i forskellen på enhedsprisen pr. ton mellem referenceværdierne for højere og lavere malmkoncentration, uden at fremlægge nærmere oplysninger eller beviser for, hvad denne angiveligt konsekvente prisforskel ville være, og heller ikke hvordan denne prisforskel ville finde anvendelse på de andre (lavere) koncentrationer af manganmalm, der anvendes af de kinesiske producenter. Kommissionen afviste denne påstand.

(66) Xiangtan anførte endvidere, at Kommissionens fremstilling af den omstændighed, at enhedsprisen pr. ton for malm med højere koncentration i visse tilfælde var lavere end prisen for malm med lavere koncentration, var faktuelt forkert. Kommissionen var uenig i denne påstand, da f.eks. enhedsprisen på MB-MNO-0003 37 % cif Tianjin i USD i næsten hele perioden maj 2020 var højere end enhedsprisen pr. ton MB-MNO-0001 44 % cif Tianjin ([15]). Som allerede forklaret i betragtning 62 er der ingen konsekvent prisforskel mellem prisen for manganmalm og dens mangankoncentration. Selv hvis der blev konstateret en konsekvent forskel, kunne forskellen mellem koncentrationerne på 37 % og 44 % under alle omstændigheder ikke anvendes på de lokale kinesiske malme med betydeligt

([15]) Betingelserne for anvendelse af Fastmarkets.com-databasen gjorde det ikke muligt for Kommissionen at vise interesserede parter månedlige eller ugentlige dataudtræk, hvor denne prisforskel var synlig. Parterne har også mulighed for at kontrollere nøjagtigheden af Kommissionens data ved selv at købe adgang til denne database.

lavere koncentrationer, for hvilke der ikke forelå referenceværdier. Kommissionen bekræftede derfor tilgangen til beregningen af referenceværdien for mangan og afviste denne påstand. Xiangtan konstaterede, at der var en skrivefejl i den formel, der blev anvendt til beregning af prisen på en af de anvendte manganmalme. Der blev anvendt en ukorrekt mangankoncentration af malmen på referenceprisen. Kommissionen accepterede denne påstand og rettede denne fejl.

(67) Xiangtan hævdede, at den justeringsfaktor, som Kommissionen anvendte med hensyn til mangan (valens 2+), blev anvendt forkert. Kommissionen accepterede denne påstand og rettede denne justering.

(68) Xiangtan bestred den justering, som Kommissionen foretog for én type manganpulver. Kommissionen accepterede denne påstand og korrigerede beløbet for justeringen.

Andre råmaterialer og hjælpematerialer

(69) Tosoh hævdede, at Kommissionen burde have anvendt Malaysia i stedet for Tyrkiet som en kilde til importpriser for de fem andre produktionsfaktorer end manganmalm, fordi importpriserne til Tyrkiet på kulprodukter var unormalt lave i undersøgelsesperioden på grund af betydelig import fra Rusland. Kommissionen behandlede allerede denne påstand i betragtning 143 i forordningen om midlertidig told og udvalgte Brasilien med henblik på at fastsætte de ikkefordrejede omkostninger til bituminøst kul og antracitkul.

(70) Autlan anmodede Kommissionen om at anvende Malaysias importprisdata til at beregne ikkefordrejede referenceværdier for de fem input. Kommissionen bemærkede, at kun for én ud af fem produktionsfaktorer, brunkul, var den gennemsnitlige samlede importmængde højere end i Tyrkiet eller Brasilien, og at valget af Malaysia derfor ikke var berettiget. Påstanden blev afvist.

(71) Xiangtan anfægtede den metode, der blev anvendt til at fastsætte priserne på to kultyper. Den opfordrede Kommissionen til at anvende de colombianske eksportstatistikker for bituminøst kul. I sin argumentation fremførte Xiangtan, at årsagen til den lave import til Colombia kunne være den rigelige forsyning i landet. Den opfordrede endvidere indtrængende Kommissionen til at anvende importstatistikkerne til Tyrkiet uden at udelukke importen fra Rusland med den begrundelse, at Kommissionen ikke i tilstrækkelig grad godtgjorde, at der var fordrejninger i Rusland, som ville forårsage de unormalt lave priser, og gav også eksempler på visse varer, som fra nogle lande blev importeret til lavere priser end fra Rusland.

(72) Kommissionen forklarede denne tilgang i betragtning 142 og 143 i forordningen om midlertidig told. Ved fastsættelse af referenceværdierne baserer Kommissionen sig ikke på eksportpriserne, da de pr. definition er mindre pålidelige end importstatistikkerne. Dette er generelt accepteret af forskellige årsager, såsom at toldmyndighederne typisk har flere ressourcer og metoder til at vurdere og kontrollere importdataene sammenlignet med eksportdata. Den krævede importdokumentation er generelt mere grundig, og varer ved import er underlagt toldkontrol og verifikation. Eksportdataene indberettes også typisk som fob (sammenlignet med cif på importen), som Kommissionen anvender som repræsentativt niveau som referenceværdi. Denne påstand blev derfor afvist.

(73) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog Xiangtan den påstand, der blev fremsat i den foreløbige fase, om, at Kommissionen burde anvende colombianske eksportstatistikker til at fastsætte referenceprisen på bituminøst kul. Der blev ikke fremført nye argumenter. Kommissionen forklarede allerede i den foregående betragtning, hvorfor den anså importpriserne for at være mere pålidelige end eksportpriserne, og afviste derfor påstanden.

(74) Med hensyn til fordrejningerne i Rusland bemærkede Kommissionen, at dokumentationen for, at de russiske kulproducenter solgte med store prisnedslag efter de EU-sanktioner over for import, der trådte i kraft i august 2022, var veltilgængelige i det åbne dossier, og Xiangtan anfægtede det ikke. Kommissionen afviste derfor denne påstand og bekræftede sin metode til fastsættelse af kulpriserne.

(75) Guiliu anmodede Kommissionen om at ændre HS-koden for en af deres produktionsfaktorer, fra HS-kode 2701 12 (bituminøst kul) til HS-kode 2702 10 (brunkul) og om at ændre referenceværdien i overensstemmelse hermed. Guiliu hævdede, at HS-kode 2701 12, som i henhold til nomenklaturen i det harmoniserede system henviser til bituminøst kul, skal have en brændværdi på 5 833 kcal/kg eller derover, mens det kul, de anvendte, lå under denne grænse. Til støtte for sin anmodning fremlagde Guiliu prøvningsresultater for partier af kul med en brændværdi under ovennævnte grænse. Klassificeringen under HS-kode 2701 12 blev fremlagt af Guiliu i deres spørgeskemabe svarelser og blev ikke draget i tvivl under kontrolprocessen. Kommissionen fandt, at anmodningen ikke kunne accepteres, da den først blev fremsat efter de midlertidige foranstaltninger, og Kommissionen var ikke i stand til at kontrollere de nye fremlagte beviser vedrørende brændværdien af de kul, som Guiliu angiveligt anvendte.

(76) I det første og andet notat og i forordningen om midlertidig told blev en af produktionsfaktorerne, pyrit, angivet under HS-kode 2601 11. Efter yderligere undersøgelse fastslog Kommissionen, at den pyrit, der blev anvendt af de eksporterende producenter, var ikke-brændt pyrit og burde tariferes under en anden kode, HS-kode 2502 00. Kommissionen modtog en bekræftelse fra de eksporterende producenter om, hvilken type råmateriale der er anvendt, uanset om det er brændt eller ikke-brændt pyrit, og om den klassifikationskode, der skal anvendes. Kommissionen ændrede derfor referenceværdien for at fastsætte den ikkefordrejede pris for pyrit. Da ingen af de lande, der blev anvendt til andre faktorer i denne sag (Colombia, Tyrkiet og Brasilien), havde repræsentative mængder af pyritimport (den samlede import til disse lande varierer fra 0 til 3 % af de stikprøveudtagne kinesiske eksporterende producenters pyritforbrug), ledte Kommissionen efter et alternativt land på listen over lande med et økonomisk udviklingsniveau svarende til Kinas og konkluderede, at Thailand var en passende alternativ kilde til importpriser for ikke-brændt pyrit, da importmængderne var betydeligt højere (svarende til 23 % af det samlede forbrug af pyrit hos de stikprøveudtagne kinesiske eksporterende producenter).

(77) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede Xiangtan, at Kommissionen burde basere sig på den tyrkiske eksportpris for ikke-brændt pyrit for at fastsætte referenceværdien, da Tyrkiet var det største eksportland for dette råmateriale. Kommissionen afviste påstandene af de årsager, der er forklaret i betragtning 72 i denne forordning.

(78) Daxin hævdede, at fastsættelsen af referenceværdien for damp ved hjælp af de andre stikprøveudtagne eksporterende producenter ville være i strid med tidligere praksis, og at Kommissionen i stedet burde anvende referenceværdien for vand. Kommissionen fandt, at det ikke ville være hensigtsmæssigt at anvende referenceværdien for vand, da der var behov for andre faktorer med betydeligt større indvirkning på den endelige pris, såsom energi- og arbejdskraftomkostninger i produktionen af damp. Kommissionen beregnede et gennemsnit af forbruget af input anvendt af de andre stikprøveudtagne eksporterende producenter, der producerer damp internt, og anvendte referenceværdier for det gennemsnitlige forbrug af hvert input for at fastsætte prisen på damp. Daxin fremlagde ingen alternativ metode til beregning af prisen på damp, og påstanden blev derfor afvist.

(79) Daxin anfægtede også, at Kommissionens afgørelse om at anvende andre stikprøveudtagne eksporterende producenters omkostninger ved formaling til at justere referenceværdien for manganmalm ikke var berettiget, da omkostningerne var urimeligt høje. Daxin fremlagde ingen dokumentation til støtte for denne påstand og foreslog heller ikke en alternativ løsning. Påstanden blev derfor afvist.

Elektricitet

(80) Xiangtan anfægtede Kommissionens beslutning om at ændre datakilden til fastsættelse af referenceværdien for elektricitet fra ENEL S.A., som oprindeligt blev foreslået i første og andet notat, til EMCALI, energileverandør i Cali-regionen, hvor virksomheden Quimpac har hjemsted. For det første gjorde virksomheden gældende, at eftersom Quimpac ikke var EMD-producent, var hjemstedets placering irrelevant. For det andet gjorde den gældende, at EMCALI's tariffer ikke indeholdt en tarif for industriel anvendelse. Kommissionen afviste begge påstande. Quimpac blev udvalgt som en referencevirksomhed, fordi virksomheden anvender den samme elektrolyseproces som en producent af EMD, hvilket gør virksomheden til en egnet repræsentant med henblik på at forstå en EMD-producents omkostningsstruktur med hensyn til energiforsyning. Hvad angår de anvendte energitakster gælder de priser, der er offentliggjort i EMCALI's prisliste, som alle interesserede parter har adgang til, for både kommercielle og industrielle brugere. Denne tilgang understøttes yderligere af anvendelsen af meget høje spændingsniveauer

(kategori 3), som ligger uden for typiske bolig- eller erhvervsaktiviteter, og som er tegn på et betydeligt industrielt elforbrug. Kommissionens beslutning om at anvende kategorien med det højeste tilgængelige spændingsniveau er begrundet i, at den tjener som en nøjagtig gengivelse af en industriel bruger, der forbruger store mængder elektricitet i sine produktionsprocesser.

Indirekte produktionsomkostninger, SA&G-omkostninger samt fortjeneste

(81) Xiangtan anfægtede anvendelsen af Quimpac de Colombias SA&G-omkostninger og fortjeneste ved beregningen af den normale værdi af tre grunde. For det første hævdede Xiangtan, at Quimpacs finansielle resultat ikke var en god indikator for EMD-produktionen. For det andet hævdede Xiangtan, at fortjenstniveauet var højere end det, der normalt kunne opnås af en EMD-producent, og foreslog at anvende EU-producenternes eller Tosoh Japans fortjeneste. For det tredje hævdede Xiangtan, at der ikke forelå detaljerede finansielle data for virksomheden, og at poster som fragtomkostninger, emballeringsomkostninger, andre omkostninger eller FoU-udgifter derfor ikke kan kontrolleres, og det kan derfor ikke sikres, at der ikke sker dobbelttælling i forbindelse med prissammenligningen.

(82) Kommissionen afviste de fremlagte påstande af følgende årsager. For det første har Xiangtan ikke påvist, hvorfor de produkter, der fremstilles af Quimpac (klor- og kaustisk sodaprodukter), ikke ville gøre dem til en god indikator for EMD-producenterne. Xiangtan bestrider ikke, at Quimpac anvender sammenlignelige anlægsaktiver (elektrolysefacilitet) og har et højt elforbrug. For det andet blev begrundelsen for valget af Quimpac sammen med beskrivelsen af processen behørigt beskrevet i forordningen om midlertidig told (afsnit 3.2.2.4). Kommissionen kan derfor ikke anvende EU-erhvervsgrenens og den japanske virksomheds finansielle resultater til at beregne den normale værdi eller til at sammenligne den med de udvalgte virksomheders finansielle resultater. For det tredje finder Kommissionen på trods af begrænsningerne i de data, der er til rådighed for Quimpac, at disse oplysninger i mangel af mere detaljerede regnskaber giver et rimeligt nøjagtigt billede af virksomhedens SA&G-omkostninger og fortjeneste. Endelig har Xiangtan ikke fremlagt noget alternativ. Påstandene blev derfor afvist.

3.2.4. *Andre bemærkninger*

(83) Xiangtan, Daxin, CCCMC og GMIA fremførte, at dumpingmargenen burde beregnes ved at anvende eksportprisen og den normale værdi uden moms. Undersøgelsen viste, at eksporterende producenter, der eksporterede EMD, på grundlag af den kinesiske politik for momsrefusion ved eksport ikke var berettiget til momsrefusion. Dette betyder også, at EMD-producenterne pålægges ekstra omkostninger, når de eksporterer. Kommissionen foretog derfor en justering af den normale værdi, i medfør af grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra b), for at tage hensyn til de samlede omkostninger som følge af den valgte momsordning.

(84) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog Daxin den påstand, der blev fremsat i den foreløbige fase, om, at der ikke var behov for at foretage nogen momsjustering af den normale værdi, da Daxins eksportsalg til Unionen foregik gennem forhandlere på hjemmemarkedet og derfor ikke medførte yderligere omkostninger ved eksport. Kommissionen bemærkede, at det med henblik på anvendelsen af bestemmelsen i artikel 2, stk. 10, litra b), ikke var relevant, om Daxin eksporterede direkte til Unionen eller via en forhandler i Kina. Justeringen af den normale værdi i henhold til artikel 2, stk. 10, litra b), var fortsat berettiget på grundlag af den manglende anvendelse af momsrefusion på eksportsalg af EMD. Påstanden blev derfor afvist. Xiangtan var uenig i den metode, som Kommissionen anvendte til at ekstrapolere omkostningerne ved hjælpematerialer og indirekte produktionsomkostninger som en procentdel af omkostningerne ved henholdsvis råmaterialer og direkte omkostninger. Den samme bemærkning blev fremsat for så vidt angår ekstrapoleringen af transportomkostningerne som en procentdel af omkostningerne ved råmaterialer. Xiangtan hævdede, at de var enkeltstående omkostningselementer, der på ingen måde var forbundet med værdien af inputtene, og at Kommissionen enten burde identificere passende referenceværdier adskilt fra andre input eller anvende de eksporterende producenters faktiske omkostninger.

(85) Kommissionen bemærkede, at når først det var fastslået, at der foreligger væsentlig fordrejning i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b), ville det ikke være hensigtsmæssigt at anvende de faktiske omkostninger, medmindre det på grundlag af nøjagtige og relevante beviser blev fastslået, at disse ikke var fordrejede. Dette var ikke tilfældet, da der ikke blev fremlagt sådanne beviser. Da Kommissionen anså disse for at være fordrejede, måtte der findes passende referenceværdier. Når det ikke er muligt at finde passende referenceværdier for en omkostning, vil Kommissionen i princippet fastsætte dem som en andel af den omkostningsgruppe, de vedrører (hvad enten det drejer sig om omkostninger til alle råmaterialer eller produktionsomkostninger). Når de ikkefordrejede omkostninger til råmaterialer eller produktionsomkostninger er fastsat, vil Kommissionen anvende referenceværdien til at anslå de pågældende ikkefordrejede omkostninger og derved bevare den eksporterende producents omkostningsstruktur. Xiangtan fremlagde ikke et mere rimeligt alternativ til denne metode.

(86) Xiangtan anfægtede, at Kommissionen ved beregningen af dumpingmargenen anvendte en COM-PCN-tabel baseret på årsgennemsnit i stedet for den oprindeligt fremlagte COM PCN-tabel baseret på månedlige omkostningsregnskaber uden at forklare begrundelsen for sin beslutning. Efter Xiangtans opfattelse var dette ikke i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 5, hvorefter omkostningerne normalt bør beregnes på grundlag af regnskaber, der føres af den part, der er omfattet af undersøgelsen. Da Kommissionen anvender en årlig gennemsnitlig normal værdi i sine undersøgelser, fandt den det hensigtsmæssigt at anvende årlige omkostninger, der muliggør direkte kontrol i forhold til virksomhedens årlige reviderede regnskaber, hvilket øger pålideligheden og gennemsigtigheden af de anvendte data. Desuden blev den årlige gennemsnitsværdi beregnet på grundlag af Xiangtans optegnelser, og artikel 2, stk. 5, blev derfor ikke overtrådt. Kommissionen afviste derfor denne påstand.

(87) Autlan anmodede Kommissionen om i sin endelige afgørelse at træffe passende foranstaltninger over for en EMD-producent, der ejes af South Manganese Group, den samme gruppe, som Daxin tilhørte, for at forhindre eventuel kanalisering via en anden virksomhed. Kommissionen bemærkede, at kun producenter, der eksporterede i undersøgelsesperioden, opføres i den dispositive del af denne forordning, hvis de giver sig til kende i løbet af undersøgelsen. Den pågældende virksomhed eksporterede ikke til Unionen i undersøgelsesperioden og kan derfor ikke opføres i forordningen. Anmodningen blev derfor afvist.

3.3. **Eksportpris**

(88) Xiangtan var uenig med hensyn til den metode, som Kommissionen anvendte til at korrigere de omkostninger til søtransport, der blev anvendt til at beregne cif-værdien. Kommissionen anvendte satserne for fem måneder, hvor Xiangtan faktisk betalte fragtomkostninger for cif-salg og DAP-salg, og officielle priser fra andre stikprøveudtagne eksportører for de resterende syv måneder. Kommissionen beregnede derefter en årlig gennemsnitssats for at beregne cif-værdien af salget, hvor der ikke forekom søtransport. Xiangtan hævdede, at det ikke var hensigtsmæssigt at anvende det årlige gennemsnit af fragtraterne for søtransport, da dette ikke tog hensyn til de betydelige udsving i søtransporten i 2022, som havde en betydelig indvirkning på cif-værdien fra måned til måned. Kommissionen accepterede påstanden og anvendte månedlige fragtrater for søtransportved beregningen af cif-værdien.

(89) Xiangtan hævdede endvidere, at Kommissionen beregnede søforsikringen på grundlag af en procentdel af fakturaværdien, men burde have beregnet den på grundlag af de forsikringsomkostninger, som virksomheden faktisk havde betalt i undersøgelsesperioden. Kommissionen accepterede denne påstand og rettede beregningen i overensstemmelse hermed.

(90) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger bemærkede Xiangtan, at Kommissionen accepterede at beregne søforsikringspræmien på grundlag af de forsikringsomkostninger, som virksomheden faktisk har betalt, men anvendte en forkert formel i beregningen, da den ikke medtog det typiske 1.1-spænd, som forsikringsselskaberne anvendte til at fastsætte søforsikringsafgiften. Kommissionen konkluderede, at gennemførelsen af denne uvæsentlige korrektion hverken ville påvirke skadesmargenen eller dumpingmargenen. Påstanden blev derfor afvist.

(91) Efter offentliggørelsen af de midlertidige foranstaltninger fremlagde Daxin yderligere oplysninger om eksportpriserne for den ikke forretningsmæssigt forbundne forhandler, der sælger EMD til deres EU-kunde, og anmodede Kommissionen om at anvende disse eksportdata til at beregne cif-prisen, Unionens grænse.

(92) Autlan reagerede på Daxins ikke forretningsmæssigt forbundne forhandlers indgivelse af spørgeskemaet og hævdede, at det blev modtaget flere måneder efter den frist, der er fastsat i afsnit 5.3 i indledningsmeddelelsen.

(93) Daxin afviste, at interesserede parter i henhold til indledningsmeddelelsen kunne indgive nye faktuelle oplysninger inden fristen for at fremsætte bemærkninger til fremlæggelsen af de foreløbige konklusioner, og fandt derfor, at disse nye beviser kunne accepteres.

(94) Kommissionen bemærkede, at den ikke forretningsmæssigt forbundne forhandler ikke havde samarbejdet i forbindelse med undersøgelsen, og at Kommissionen derfor ikke var i stand til at kontrollere nogen af virksomhedens oplysninger inden for undersøgelsesfristen. Påstanden blev derfor afvist.

(95) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog Daxin sin påstand fra den foreløbige fase om, at Kommissionen burde anvende den ikke forretningsmæssigt forbundne forhandlers eksportpris til at beregne skadesmargenen, men uden at fremsætte yderligere argumenter. Påstanden blev afvist af samme årsager som anført i betragtning 94.

3.4. **Sammenligning**

(96) Autlan fremførte, at de kinesiske eksporterende producenter anvender målrettet dumping, og anmodede Kommissionen om at behandle dette spørgsmål. Kommissionen analyserede situationen og konkluderede, at der ikke er beviser for målrettet dumping i sagen. Prisændringen i undersøgelsesperioden var i overensstemmelse med markedsudviklingen og udviklingen i råvarepriserne og priserne. Analysen af bestemte eksporterende producenters salg til de forskellige regioner viste heller ikke væsentlige prisforskelle og pegede derfor ikke på nogen målrettet dumpingpraksis. Påstanden blev derfor afvist.

3.5. **Dumpingmargener**

(97) På grundlag af påstande fra interesserede parter som beskrevet ovenfor reviderede Kommissionen dumpingmargenerne.

(98) De endelige dumpingmargener, udtrykt i procent af varens cif-pris (omkostninger, forsikring og fragt), Unionens grænse, ufortoldet, fastsættes til følgende:

Virksomhed	Endelig dumpingmargen (%)
Xiangtan	47,2
Guiliu	62,9
Daxin	18,3
Andre samarbejdsvillige virksomheder	47,4
Alle andre virksomheder	100,9

4. **SKADE**

4.1. **Definition af EU-erhvervsgrenen og EU-produktion**

(99) Da der ikke blev fremsat bemærkninger vedrørende fastlæggelsen af EU-erhvervsgrenen og EU-produktionen, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 204-206 i forordningen om midlertidig told.

4.2. **EU-forbruget**

(100) Da der ikke blev fremsat bemærkninger vedrørende EU-forbruget, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 207-209 i forordningen om midlertidig told.

4.3. **Import fra det pågældende land**

(101) Da der ikke blev fremsat bemærkninger vedrørende importen fra det pågældende land, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 210-214 i forordningen om midlertidig told.

4.3.1. *Priser på importen fra det pågældende land, prisunderbud og pristryk*

(102) Da der ikke blev fremsat bemærkninger vedrørende priser på importen fra det pågældende land, prisunderbud og pristryk, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 215-221 i forordningen om midlertidig told.

4.4. **EU-erhvervsgrenens økonomiske situation**

4.4.1. *Almindelige bemærkninger*

(103) Da der ikke blev fremsat bemærkninger, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 222-225 i forordningen om midlertidig told.

4.4.2. *Makroøkonomiske indikatorer*

4.4.2.1. Produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse

(104) Da der ikke blev fremsat bemærkninger vedrørende produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 226-228 i forordningen om midlertidig told.

4.4.2.2. Salgsmængde og markedsandel

(105) Da der ikke blev fremsat bemærkninger vedrørende salgsmængde og markedsandel, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 229-231 i forordningen om midlertidig told.

4.4.2.3. Vækst

(106) Da der ikke blev fremsat bemærkninger vedrørende vækst, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 232 i forordningen om midlertidig told.

4.4.2.4. Beskæftigelse og produktivitet

(107) Da der ikke blev fremsat bemærkninger vedrørende beskæftigelsen og produktiviteten, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 233-235 i forordningen om midlertidig told.

4.4.2.5. Dumpingmargenens størrelse og genrejsning efter tidligere dumping

(108) Da der ikke blev fremsat bemærkninger vedrørende størrelsen af dumpingmargenen og genrejsningen efter tidligere dumping, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 236 og 237 i forordningen om midlertidig told.

4.4.3. *Mikroøkonomiske indikatorer*

4.4.3.1. Priser og faktorer, som påvirker priserne

(109) Da der ikke blev fremsat bemærkninger vedrørende priser og faktorer, som påvirker priserne, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 238-241 i forordningen om midlertidig told.

4.4.3.2. Arbejdskraftomkostninger

(110) Da der ikke blev fremsat bemærkninger vedrørende arbejdskraftomkostningerne, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 242-243 i forordningen om midlertidig told.

4.4.3.3. Varebeholdninger

(111) Da der ikke blev fremsat bemærkninger vedrørende varebeholdningerne, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 244-245 i forordningen om midlertidig told.

4.4.3.4. Rentabilitet, likviditet, investeringer, investeringsafkast og evne til at rejse kapital

(112) Da der ikke blev fremsat bemærkninger vedrørende rentabilitet, likviditet, investeringer, investeringsafkast og evnen til at rejse kapital, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 246-251 i forordningen om midlertidig told.

4.4.4. *Konklusion vedrørende skade*

(113) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger anfægtede de stikprøveudtagne kinesiske eksporterende producenter samt CCCMC og GMIA den skade, som EU-erhvervsgrenen havde lidt som følge af pristrykket, der skyldtes de betydelige mængder lavprisimport fra Kina, navnlig i anden halvdel af den betragtede periode (2021 – undersøgelsesperioden), af følgende årsager:

— den gennemsnitlige kinesiske pris steg mere end EU-erhvervsgrenens pris i undersøgelsesperioden

— prisforskellen mellem importen fra Kina og EU-erhvervsgrenens pris var mindre i undersøgelsesperioden end i 2019 ([16]), hvor EU-erhvervsgrenens rentabilitet var sund ([17])

— de stigninger i produktionsomkostningerne, som EU-producenterne stod over for, skyldtes energikrisen i 2021 og afbrydelser i forsyningskæden og produktionen som følge af de restriktive foranstaltninger, som regeringerne i hele Europa havde indført på grund af covid-19-pandemien (2020 til midten af 2022), og som havde indvirkning på de finansielle resultater for virksomheder i de fleste europæiske industrier.

(114) Undersøgelsen viste, at EU-erhvervsgrenens salg faldt med [7-8,5] mio. kg fra 2019 til undersøgelsesperioden. Disse tabte salgsmængder og trykkede priser var skadelige for den kapitalintensive EMD-industri med høje faste omkostninger. Selv om forskellen mellem den gennemsnitlige importpris fra Kina og EU-erhvervsgrenens pris var højere i 2019, havde den meget lavere indvirkning på rentabiliteten, da EU-erhvervsgrenen solgte [7-8,5] mio. kg mere EMD i 2019 sammenlignet med undersøgelsesperioden.

(115) Som fastsat i forordningen om midlertidig told førte faldende salgsmængder til de trykkede priser til en forværring af alle EU-erhvervsgrenens finansielle resultatindikatorer. Et lavere fortjenstniveau, som EU-erhvervsgrenen opnåede i undersøgelsesperioden, var på bekostning af en negativ likviditet og var derfor ikke holdbar.

(116) Som det yderligere erkendes i de foreløbige undersøgelsesresultater, skyldtes stigningen i produktionsomkostningerne den kraftige stigning i priserne på energi og visse råmaterialer i anden halvdel af den betragtede periode. EU-producenternes manglende evne til at øge deres salgspriser kombineret med et betydeligt tab af salgsmængder i takt med de stigende omkostninger skyldtes pristrykket fra den kinesiske import, der toppede. Desuden var pristrykket på EU-erhvervsgrenens omkostninger mest markant i anden del af den betragtede periode ([18]).

(117) Endelig påvirkede covid-19-restriktionerne ikke EU-erhvervsgrenens produktionsniveauer, da Unionens produktion steg i 2020 og 2021, og produktionsanlæggene ikke oplevede midlertidige lukninger. EU-erhvervsgrenens finansielle resultater kunne derfor ikke være blevet påvirket af disse restriktioner. På dette grundlag blev påstandene afvist.

([16]) Prisforskel på ca. [5 %-7 %] i anden del af den betragtede periode og på ca. [8 %-12 %] i 2019.
([17]) Rentabiliteten var på [2-3] % i undersøgelsesperioden og [7-8] % i 2019.
([18]) Priserne på importen fra Kina var ca. [10 %-15 %] lavere end EU-erhvervsgrenens gennemsnitlige produktionsomkostninger i UP sammenlignet med en forskel på ca. [1 %-2 %] i 2019.

(118) Daxin, CCCMC og GMIA hævdede, at betragtning 220 i forordningen om midlertidig told, hvori det hedder, at *»selv om der ikke blev konstateret underbud for hver enkelt transaktion for to af de tre stikprøveudtagne eksporterende producenter, var gennemsnitsprisen på den samlede kinesiske import til EU-markedet ca. [5 %-9 %] lavere end EU-erhvervsgrenens gennemsnitspris i hele den betragtede periode«*, ikke var underbygget af fakta. Disse parter fremhævede, at de tre stikprøveudtagne kinesiske eksporterende producenter tegnede sig for næsten 99 % af den samlede kinesiske eksport af EMD til Unionen i undersøgelsesperioden, herunder alle samarbejdsvillige eksportører og andre eksporterende producenter. Næsten 99 % af den samlede eksport af EMD fra Kina i undersøgelsesperioden underbød derfor ikke eller underbød EU-producenternes priser kun lidt.

(119) Kommissionen fremhæver konklusionen i betragtning 202 i forordningen om midlertidig told, hvoraf det fremgår, at eksporten fra de samarbejdsvillige eksporterende producenter udgjorde ca. 65 % af den samlede kinesiske eksport til Unionen i undersøgelsesperioden. Det skal derfor bemærkes, at det forhold, at der ikke blev konstateret underbud for hver enkelt transaktion for to af de tre stikprøveudtagne eksporterende producenter, udgjorde mindre end halvdelen af den samlede import fra Kina. Som anført i betragtning 215 i forordningen om midlertidig told blev importpriserne anslået på grundlag af Eurostat, idet den samlede værdi af den kinesiske import blev divideret med den samlede importmængde. Som følge heraf var gennemsnitsprisen på den samlede kinesiske import til EU-markedet ca. [5 %–9 %] lavere end EU-erhvervsgrenens gennemsnitspris i hele den betragtede periode. Parternes påstande blev derfor afvist.

(120) Daxin og CCCMC/GMIA hævdede endvidere, at Kommissionen ikke i tilstrækkelig grad vurderede prisforskellene mellem de forskellige EMD-kvaliteter, navnlig at den foreløbige skadesanalyse var baseret på et påstået EU-pristryk forårsaget af lavprisimport fra Kina, som hovedsagelig vedrørte kinesisk eksport af varer af lavere EMD-kvaliteter og dermed normalt lavere priser.

(121) Som anført i betragtning 221 i forordningen om midlertidig told blev pristrykket fastsat på grundlag af den gennemsnitlige importpris for den samlede kinesiske import, og alle EMD-kvalitetsklasser blev derfor taget i betragtning. Parternes påstand blev derfor afvist.

5. **ÅRSAGSSAMMENHÆNG**

5.1. **Dumpingimportens virkninger**

(122) Da der ikke blev fremsat bemærkninger vedrørende dumpingimportens virkninger, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 257-263 i forordningen om midlertidig told.

5.2. **Virkningerne af andre faktorer**

5.2.1. *Import fra tredjelande*

(123) Da der ikke blev fremsat bemærkninger vedrørende importen fra tredjelande, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 264-266 i forordningen om midlertidig told.

5.2.2. *EU-erhvervsgrenens eksportresultater*

(124) Da der ikke blev fremsat bemærkninger vedrørende EU-erhvervsgrenens eksportresultater, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 267-269 i forordningen om midlertidig told.

5.2.3. *Andre faktorer*

(125) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger hævdede Daxin, CCCMC og GMIA, at EU-erhvervsgrenens tab af salgsmængde og markedsandel skyldtes andre faktorer, nemlig EU-erhvervsgrenens manglende evne til at forsyne EU-brugerne med EMD af høj kvalitet ([19]) i tilstrækkelige mængder, navnlig i anden halvdel af den betragtede periode, og at brugerne derfor var nødt til at ty til import fra Kina. Nævnte parter hævdede, at en af de to EU-producenter (Autlan) ikke fremstillede EMD af høj kvalitet, og at der ikke var tegn på, at denne havde til hensigt

([19]) Produktionen af højtydende batterier (ca. 50 % af batteriproducentens forretningsvirksomhed) kræver en EMD-kvalitet med høj drænevne.

at fremstille EMD af høj kvalitet i fremtiden. Derfor var en manglende certificering angiveligt en årsag til, at EU-erhvervsgrenen enten mistede sin salgsmængde af EMD af høj kvalitet og/eller af kapacitetsmæssige årsager ikke fuldt ud kunne drage fordel af den nye og stigende efterspørgsel efter EMD af høj kvalitet.

(126) De to samarbejdsvillige brugere (Duracell og Varta) støttede ovennævnte påstand og tilføjede, at EU-erhvervsgrenen ikke var i stand til at dække efterspørgslen efter EMD i Unionen, mens importen fra andre tredjelande var yderst begrænset og ikke udgjorde et brugbart alternativ. Brugerne i efterfølgende produktionsled havde ingen anden mulighed end at forlade sig på import fra Kina.

(127) Undersøgelsen bekræftede, at EU-brugere (batteriproducenter) krævede forskellig kvalitet af EMD ([20]) til deres produktion af tørcellebatterier i henhold til parametre, der er specifikke for hver bruger. Som fastslået i betragtning 316 i forordningen om midlertidig told følger alle EMD-kvaliteter den samme produktionsproces, mens både carbon-zink og alkalisk EMD, jf. betragtning 25 i forordningen om midlertidig told, har de samme grundlæggende fysiske, kemiske og tekniske egenskaber og anvendes til samme anvendelsesformål (produktion af tørcellebatterier). Det samme gælder for alkalisk EMD, uanset den angivne kvalitet. Desuden indberettede eller påviste ingen af de stikprøveudtagne kinesiske producenter eller EU-producenter nogen forskel mellem forbrugsraterne for produktionsfaktorerne mellem, hvad der hævdes at være forskellige kvaliteter af EMD i undersøgelsesperioden. Kommissionen kunne derfor ikke fastlægge en universel skillelinje mellem alkalisk EMD af »høj« kvalitet og »standardkvalitet«, men denne sondring er snarere specifik for hver bruger. I sin analyse henviser Kommissionen derfor til EMD »af standardkvalitet« og EMD »af høj kvalitet«, når en af de samarbejdsvillige brugere mener, at den EMD, virksomheden køber, enten er af høj kvalitet eller ikke.

(128) Undersøgelsen bekræftede, at EU-erhvervsgrenen leverede alle tre forskellige kvaliteter af EMD til brugerne i den betragtede periode. De to samarbejdsvillige brugere anvendte kun alkalisk EMD i deres produktion – både standardkvalitet og høj kvalitet. Andelen af EMD, som de samarbejdsvillige brugere købte af EU-erhvervsgrenen (samlet set), udgjorde ca. [55–65] % af det samlede EMD, som de indkøbte i undersøgelsesperioden, hvilket omfattede alkalisk EMD af høj kvalitet på ca. [25–35] % af deres samlede indkøb fra EU-erhvervsgrenen i undersøgelsesperioden. Autlan leverede EMD af standardkvalitet til to af de tre største brugere i Unionen i den betragtede periode ([21]) og havde løbende certificering med henblik på levering til den tredje bruger. Den anden EU-producent (Tosoh) leverede EMD af standardkvalitet til de tre store brugere i Unionen (herunder de to samarbejdsvillige brugere) og EMD af høj kvalitet til to af dem i samme periode. Tosoh havde løbende certificering med henblik på levering af EMD af høj kvalitet til den tredje bruger.

(129) EU-erhvervsgrenen øgede niveauet for alkalisk EMD af høj kvalitet fra 2019 med [0,8-1,8] mio. kg, men oplevede et tab i deres mængder af alkalisk EMD af høj kvalitet på [11 %-16 %] fra 2021 til undersøgelsesperioden over for importen fra Kina, hvilket bekræfter, at hverken certificeringen eller kapacitetsårsagerne forhindrede EU-erhvervsgrenen i at levere EMD af høj kvalitet. Det skal også bemærkes, at EU-erhvervsgrenen halverede sit investeringsniveau, hvilket resulterede i et fald på 45 % i den betragtede periode, og at det derfor var umuligt at foretage potentielle investeringer i øget kvalitet eller kapacitet. Hvis de endelige antidumpingforanstaltninger blev indført over for EMD fra Kina, ville det give EU-erhvervsgrenen mulighed for at investere i EMD af høj kvalitet, hvilket i øjeblikket hindres af dumpingimport, tab af markedsandele og lav rentabilitet. På dette grundlag blev påstandene afvist.

(130) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger var CCCMC og GMIA uenige med Kommissionen, idet de gentog, at den påståede skade ikke skyldtes importen af EMD fra Kina, men snarere EU-erhvervsgrenens manglende evne til at levere – eller levere tilstrækkelige mængder af – alkalisk EMD af høj kvalitet, og hævdede, at Kommissionens vurdering var ufuldstændig, som beskrevet nedenfor.

([20]) Lav kvalitet (kulstof-zink-kvalitet), alkalisk EMD af standardkvalitet og alkalisk EMD af høj kvalitet.

([21]) Disse to brugere tegnede sig for ca. 70 % af EU-forbruget i UP, og én af dem samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen.

(131) CCCMC og GMIA hævdede, at Kommissionen ikke i tilstrækkelig grad sondrede mellem, hvilke EMD-producenter der kan fremstille EMD af høj kvalitet, og henviste i deres indlæg til EMD med »høj drænevne«, og hævdede, at det er brugerne, der bestemmer kvaliteten, og ikke producenterne. I denne forbindelse gentog Kommissionen sin forklaring fra betragtning 127, idet den forklarede, at sondringen netop var foretaget på grundlag af brugernes definition af EMD-kvalitet og ikke på producenternes definition heraf. Kommissionen betragtede nemlig kun alkalisk EMD, der af en af brugerne blev betegnet som EMD med høj drænevne, som EMD »af høj kvalitet«. Alle andre typer alkalisk EMD blev for nemheds skyld betragtet og betegnet som »standardkvalitet«.

(132) CCCMC og GMIA anmodede endvidere om identifikation af kemiske, tekniske, fysiske egenskaber og bearbejdelighedsegenskaber for EMD af høj kvalitet og standardkvalitet samt identifikation af, hvilke egenskaber der er afgørende for batteriproduktionen, idet de bemærkede, at disse egenskaber ikke var de samme, og bemærkede, at markedet klart skelner mellem alkaliske batterier, der er mærket som »premium« (med lang levetid). Kommissionen præciserede, som anført i betragtning 127, at carbon-zink og forskellige kvaliteter af alkalisk EMD »havde samme« grundlæggende fysiske, kemiske og tekniske egenskaber og blev anvendt til samme formål (produktion af tørcellebatterier). Dette indebar ikke, at parametrene for hver fysisk, kemisk og teknisk egenskab var identiske, men som anført i samme betragtning var de specifikke for hver bruger. De specifikke forhold ved disse parametre var derfor fortrolige og virksomhedsspecifikke. Disse oplysninger kunne følgelig ikke videregives. Kommissionen bemærkede endvidere, at selv om nogle af de alkaliske batterier på markedet blev mærket som premium (med lang holdbarhed), betød dette ikke, at der kun blev anvendt EMD af høj kvalitet i produktionen heraf, og parterne fremlagde ikke beviser for det modsatte.

(133) CCCMC og GMIA kritiserede Kommissionen for ikke at anerkende, at Autlan konsekvent ikke opfyldte brugernes certificering af EMD af høj kvalitet. Kommissionen henviste til betragtning 127, hvor det blev bemærket, at Autlan leverede EMD af standardkvalitet til to af de tre største brugere i Unionen i den betragtede periode ([22]) og havde løbende certificering med henblik på levering til den tredje bruger. Dette bekræftede faktisk, at Autlan ikke leverede EMD af høj kvalitet i den betragtede periode, mens EU-erhvervsgrenen (som helhed), jf. betragtning 128, leverede alle tre forskellige kvaliteter af EMD til brugerne i den betragtede periode.

(134) CCCMC og GMIA tilføjede endelig, at de ikke modtog tilstrækkelige oplysninger til at kunne kontrollere EU-erhvervsgrenens data om alkalisk EMD af høj kvalitet. Kommissionen bemærkede, at oplysningerne om salg og produktion pr. varetype var fortrolige og virksomhedsspecifikke, da de indeholdt individuelle mængder og værdier for EU-producenterne (eller de kinesiske eksporterende producenter). Disse oplysninger kunne følgelig ikke videregives. Parternes påstande blev derfor afvist.

5.3. **Konklusion vedrørende årsagssammenhæng**

(135) På grundlag af ovenstående og da der ikke blev fremsat andre bemærkninger, konkluderede Kommissionen, at ingen af de øvrige faktorer, der blev undersøgt i både den foreløbige og i den endelige fase, kunne have nogen relevant indvirkning på EU-erhvervsgrenens skadevoldende situation. Ingen af de faktorer, der blev analyseret individuelt eller samlet, svækkede således årsagssammenhængen mellem dumpingimporten og den skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt, i et sådant omfang, at denne forbindelse ikke længere ville være reel og væsentlig, hvilket bekræfter konklusionen i betragtning 277-279 i forordningen om midlertidig told.

6. **FORANSTALTNINGERNES OMFANG**

(136) For at fastsætte foranstaltningernes omfang undersøgte Kommissionen, om en told, der er lavere end dumpingmargenen, ville være tilstrækkelig til at afhjælpe den skade, som dumpingimporten havde forvoldt EU-erhvervsgrenen.

([22]) Disse to brugere tegnede sig for ca. 70 % af EU-forbruget i UP, og én af dem samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen.

(137) Klageren hævdede, at der forelå fordrejninger af råmaterialepriserne, jf. grundforordningens artikel 7, stk. 2a. Med henblik på at foretage en vurdering af det passende omfang af foranstaltninger fastsatte Kommissionen derfor først det toldbeløb, der var nødvendigt for at afhjælpe den skade, som EU-erhvervsgrenen blev forvoldt, uden fordrejninger i henhold til grundforordningens artikel 7, stk. 2a. Derefter undersøgte den, om dumpingmargenen for de stikprøveudtagne eksporterende producenter, hvis vigtigste råmateriale blev anset for at være genstand for fordrejningen, ville være højere end deres målprisunderbudsmargen.

6.1. **Beregning af målprisunderbudsmargenen**

(138) Som fastsat i grundforordningens artikel 9, stk. 4, tredje afsnit, og idet Kommissionen ikke registrerede importen i forhåndsfremlæggelsesperioden, analyserede den udviklingen i importmængderne for at fastslå, om der havde været en yderligere væsentlig stigning i den import, som var omfattet af undersøgelsen i forhåndsfremlæggelsesperioden, og dermed lade den yderligere skade, der forårsages af en sådan stigning, afspejle i forbindelse med fastsættelsen af målprisunderbudsmargenen.

(139) På grundlag af data fra Surveillance 3-databasen ([23]) var importmængderne fra Kina i den fire uger lange forhåndsfremlæggelsesperiode 45 % lavere end den gennemsnitlige importmængde i en periode på fire uger i undersøgelsesperioden. På dette grundlag konkluderede Kommissionen, at der ikke var sket en væsentlig stigning i den import, der var omfattet af undersøgelsen i forhåndsfremlæggelsesperioden.

(140) Kommissionen justerede derfor ikke målprisunderbudsmargenen i denne henseende.

Målfortjeneste

(141) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger anfægtede EU-producenterne det basisfortjenstniveau [6-8] %, der blev anvendt til beregningen af den ikke-skadevoldende pris ([24]), og hævdede, at:

— Det var utilstrækkeligt for en kapitalintensiv industri og gav ikke mulighed for fortsatte investeringer i FoU.

— Lavprisimporten fra Kina havde en indvirkning på EU-markedet i hele den betragtede periode, da den pressede EU-producenternes priser og rentabilitet i hele den betragtede periode.

— Tosoh gentog, at 1997-2001 ikke var påvirket af dumpingpraksis, og at de år er vejledende for den målfortjeneste, som EU-erhvervsgrenen kunne opnå.

— Tosoh hævdede, at der i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2c, skal anvendes en fortjenstmargen på mindst 6 % for hver producent, der er en del af EU-erhvervsgrenen.

— Tosoh hævdede, at Tosoh Japan har påvist et fortjenstniveau på [11-20 %] for EMD-industrien i den igangværende antidumpingundersøgelse i Japan.

— Autlan hævdede, at Tosohs faktiske rentabilitet ikke nåede standarden for denne erhvervsgren i perioden 2018-2020 på grund af lav kapacitetsudnyttelse, mens Tosoh ikke konfronterede sin egen produktionskapacitet, men hævdede, at dens aktiviteter blev negativt påvirket i 2020 af særlige omstændigheder i virksomheden.

([23]) Database oprettet i overensstemmelse med artikel 55 i gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447. Flere oplysninger findes på: https://taxation-customs.ec.europa.eu/online-services/online-services-and-databases-customs/surveillance-system_en

([24]) Kommissionen anvendte den fortjeneste, som de to EU-producenter opnåede før stigningen i importen fra Kina i den betragtede periode, nemlig den faktiske fortjeneste i 2020, hvor dumpingimporten havde den laveste indvirkning. I 2020 tegnede importen fra Kina sig for den mindste markedsandel ([10–20] %) i den betragtede periode, mens EU-erhvervsgrenens øvrige finansielle indikatorer var mest positive i det pågældende år (den højeste likviditet og det højeste investeringsafkast).

(142) For det første bemærkede Kommissionen, at EU-erhvervsgrenens gentagne påstande om at anvende fortjenstniveauet på 15 % for den kemiske industri samt fortjenstniveauerne i 1997-2001 (før indførelsen af antidumpingtold på importen af EMD fra Sydafrika ([25])) allerede blev afvist i forordningen om midlertidig told og ikke blev anfægtet yderligere af nye beviser. For det andet påviste EU-producenterne ikke, at EU-erhvervsgrenen på EU-markedet kunne opnå den fortjeneste, som Tosoh Japan kunne opnå på det japanske marked. For det tredje fandt Kommissionen, at de omstændigheder, som Tosoh fremlagde i 2020, var forretningsmæssige beslutninger og ikke anfægtede størrelsen af den fortjeneste, der blev opnået i dette år.

(143) Kommissionen bekræftede, at den i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2c, har taget hensyn til følgende faktorer ved fastsættelsen af basisfortjenesten: rentabilitetsniveauet inden stigningen i importen fra det pågældende land, det rentabilitetsniveau, som er nødvendigt for at dække alle omkostninger og investeringer, udgifter til forskning og udvikling (FoU) og innovation samt det rentabilitetsniveau, som kan forventes under normale konkurrencevilkår. Kommissionen fandt, at EU-erhvervsgrenens fortjeneste i 2019 var mere passende end den fortjeneste, der blev opnået i 2020, og som blev fastsat i den foreløbige fase. I 2019 var prisen på importen fra Kina faktisk højere end i 2020, og dens mængder var stadig betydeligt lavere end i UP, og EU-erhvervsgrenen foretog meget højere investeringer end i de efterfølgende år, hvor både investeringsniveauet og EU-erhvervsgrenens rentabilitet begyndte at falde. Kommissionen finder derfor, at EU-erhvervsgrenens fortjeneste i 2019 afspejler det rentabilitetsniveau, der kunne forventes under normale konkurrencevilkår, og anvendte således dette basisfortjenstniveau [7-9 %] til beregningen af den ikkeskadevoldende pris og afviste parternes påstande.

(144) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger anfægtede begge EU-producenter Kommissionens konklusioner om den basisfortjeneste, der blev anvendt til at beregne målprisunderbudsmargenen, og hævdede, at den var utilstrækkelig for EMD-industrien. Autlan og Tosoh hævdede, at Kommissionen havde tilstrækkelige beviser til at konkludere, at Tosoh var berørt af ekstraordinære omstændigheder i perioden 2018-2020, og at virksomhedens fortjeneste ikke burde have været anvendt til beregning af basisfortjenesten ([26]). Autlan hævdede endvidere, at Kommissionen ikke kunne have fastsat en basisfortjeneste på [7-9] % for EU-erhvervsgrenen, hvis den havde taget tilstrækkeligt hensyn til det rentabilitetsniveau, der var nødvendigt for at dække alle omkostninger og investeringer, forskning og udvikling, og pegede på sine egne finansielle indikatorer i denne forbindelse. Tosoh tilføjede derudover, at Kommissionen i stedet burde anvende rentabiliteten for 1997-2001, da den repræsenterer den sidste periode, der ikke var påvirket af dumpingpraksis, eftersom den sydafrikanske dumpingimport af EMD fra 2002-2019 trykkede rentabiliteten i Unionens EMD-industri og derefter blev erstattet af dumpingimporten fra Kina. Endelig var Autlan ikke enig i Kommissionens konklusion om, at EU-producenterne ikke påviste, at EU-erhvervsgrenen på EU-markedet kunne opnå den fortjeneste, som Tosoh Japan kunne opnå på det japanske marked.

(145) For det første mindede Kommissionen om, at basisfortjenstniveauet fastsættes for EU-erhvervsgrenen som helhed, dvs. under hensyntagen til alle EU-producenternes fortjenstniveauer, medmindre der for en bestemt producent kan påvises ekstraordinære omstændigheder, der påvirkede den samlede fortjenstmargen. Kommissionen undersøgte de beviser, som Tosoh havde fremlagt, og konkluderede, at de omstændigheder, som Tosoh havde anført, og som påvirkede virksomhedens aktiviteter i perioden 2018-2020, var forretningsmæssige beslutninger, som resulterede i den fortjeneste, der blev opnået for hvert år. Kommissionen fastsatte derfor et basisfortjenstniveau for EU-erhvervsgrenen som helhed i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2c. Da basisfortjenesten blev fastsat for EU-erhvervsgrenen som helhed, blev der derfor taget tilstrækkeligt hensyn til Autlans fortjenstniveau. Som anført i betragtning 154 og 155 blev investeringerne samt FoU- og innovationsomkostningerne under normale konkurrencevilkår, jf. betragtning 289 i forordningen om midlertidig told, lagt til basisfortjenesten, hvilket førte til en målfortjeneste på [8-11] %.

([25]) Rådets forordning (EF) nr. 221/2008 af 10. marts 2008 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse mangandioxider med oprindelse i Sydafrika (EUT L 69 af 13.3.2008, s. 1).

([26]) Autlan henviste til konklusionerne i Domstolens dom af 8. juni 2023, Severstal mod Kommissionen, C-747/21 P (forenede sager C-747/21 P, C-748/21 P), ECLI:EU:C:2023:459, præmis 76 og 79, samt generaladvokatens forslag til afgørelse i denne sag, præmis 33, 56 og 57.

(146) Som det fremgår af den retspraksis, som Autlan har fremhævet i sine bemærkninger, »har Kommissionen et vidt skøn med hensyn til valget af metode til beregning af skadesmargenen, forudsat at dette skøn udøves i overensstemmelse med de garantier, som Unionens retsorden giver med hensyn til den administrative sagsbehandling, og til at sikre, at valget heraf fører til sandsynlige resultater« ([27]). Domstolen fastslår endvidere, at Kommissionen »råder ligeledes over en skønsmargen med henblik på at fastlægge [målfortjenst]margenen« ([28]). Det er netop inden for den skønsmargen, at Kommissionen allerede konkluderede, at fortjenstniveauet for 1997-2001 ikke kunne betragtes som repræsentativt for EU-erhvervsgrenens situation i dag, mere end 20 år senere, og blev derfor ikke fundet hensigtsmæssigt. Denne konklusion blev ikke anfægtet af nye beviser, og påstandene blev derfor afvist.

(147) Ligeledes fremlagde hverken Autlan eller Tosoh nogen nye argumenter, der kunne ændre Kommissionens konklusion om, at EU-producenterne ikke påviste, at EU-erhvervsgrenen som helhed på EU-markedet også kunne opnå den fortjeneste, som Tosoh Japan kunne opnå på det japanske marked.

(148) Endelig var Kommissionen uenig i påstanden om, at perioden 1997-2001 var den sidste, der ikke var påvirket af dumpingpraksis, eftersom antidumpingforanstaltningerne over for importen af EMD fra Sydafrika var gældende uden ophold mellem 2002 og 2019, hvilket genskabte lige konkurrencevilkår på EU-markedet. Ikke desto mindre opnåede EU-erhvervsgrenen på grundlag af de beviser, som klagerne fremlagde, stadig det højeste rentabilitetsniveau i 2019.

(149) På den anden side hævdede Daxin, CCCMC og GMIA, at Kommissionen burde have anvendt 2020 som det mest hensigtsmæssige år til at fastsætte basisfortjenesten, da flere finansielle indikatorer var bedre i det pågældende år, og bemærkede specifikt fraværet af mængde- og prispres fra importen. Kommissionen anerkendte allerede disse faktorer i betragtning 143. Dette påvirker imidlertid ikke det forhold, at EU-erhvervsgrenen opnåede højere rentabilitet i 2019 end i 2020, stadig før markedsvilkårene blev stærkt negative. Da der var tale om et reelt opnået rentabilitetsniveau, blev det anset for at være et »rentabilitetsniveau, der kunne forventes under normale konkurrencevilkår«.

(150) Kommissionen fastholdt derfor sin konklusion om, at EU-erhvervsgrenens fortjenstniveau i 2019 var det mest hensigtsmæssige niveau, der kunne anvendes som målfortjeneste.

Investeringer, forskning og udvikling (»FoU«) og innovationsudgifter

(151) Xiangtan anfægtede beregningen af forskellen mellem investeringer, FoU og innovationsudgifter, eftersom der ifølge erklæringerne på gruppeniveau ([29]) hos Autlan blev gennemført et rekordstort antal investeringsprojekter, 93 i alt, og virksomheden opfyldte effektivt alle finansielle forpligtelser samt alle operationelle behov og investeringsbehov i løbet af året. Xiangtan tilføjede også, at Autlan i februar 2020 erhvervede Cegasa Portable Energy og dens anlæg til fremstilling af elektrolytisk mangandioxid, som blev til Autlan EMD, og disse store kapitalinvesteringer påvirkede gruppens mulighed for at investere i FoU. Xiangtan hævdede ligeledes, at der i Tosohs regnskaber ([30]) var registreret en stigning fra år til år i FoU-udgifterne fra den 31. marts 2021 til den 31. marts 2023. Tosoh er derfor også i stand til at foretage investeringer i udskiftning af udstyr og i FoU.

(152) Autlan svarede på bemærkningen og anførte, at det af samme årsrapport fremgik, at Autlan havde fire forretningsenheder: Autlan Manganese, Autlan EMD, Autlan Energy og Autlan Metallorum. De 93 investeringsprojekter vedrørte således ikke forretningsenheden for EMD, men forretningsenheden Autlan Manganese, som anført i samme rapport. Endvidere tegnede EMD-forretningsenheden sig for 3,63 % af gruppens samlede omsætning.

([27]) Dom af 8. juni 2023, Severstal mod Kommissionen, C-747/21 P (forenede sager C-747/21 P, C-748/21 P), ECLI:EU:C:2023:459, præmis 76.

([28]) Dom af 8. juni 2023, Severstal mod Kommissionen, C-747/21 P (forenede sager C-747/21 P, C-748/21 P), ECLI:EU:C:2023:459, præmis 78.

([29]) Autlans årsberetning for 2022, https://www.autlan.com.mx/wp-content/uploads/2019/09/Informe_Anual_2022-ING.pdf.

([30]) https://www.tosoh.com/investors/audited-financial-statements.

(153) Som anført i betragtning 289 i forordningen om midlertidig told efterprøvede Kommissionen investeringsplanerne, afviste og udsatte projekter, indkøbsordrer fra de to EU-producenter, som i sidste ende ikke blev gennemført, hvilket viste, at disse investeringer reelt var planlagt. De kontrollerede oplysninger vedrørte udelukkende Autlan EMD, S.L. beliggende i Oñati (Guipuzcoa), Spanien, og Tosoh Hellas Single Member S.A. beliggende i Sindos, Grækenland. Partens påstand blev ikke begrundet med væsentlige beviser og blev derfor afvist.

(154) Kommissionen fastholdt således forskellen mellem investeringer, FoU og innovationsudgifter under normale konkurrencevilkår som fastsat i betragtning 289 i forordningen om midlertidig told. Forskellen, udtrykt i procent af omsætningen, var på [1-2] %.

(155) Denne procentsats blev lagt til den i betragtning 143 nævnte basisfortjeneste på [7-9] %, hvilket førte til en målfortjeneste på [8-11] %.

Fremtidige miljøomkostninger

(156) Xiangtan, CCCMC og GMIA hævdede, at fremtidige miljøomkostninger ikke burde lægges til beregningen af målprisen af følgende årsager:

— EU-producenterne modtog gratis kvoter under emissionshandelssystemet (»ETS«) for den betragtede periode. Derfor omfattede basisfortjenesten på [7-9] % allerede fordelen ved disse godtgørelser.

— Kina havde sin egen mekanisme for handel med CO_2-emissioner, og derfor burde de kinesiske fremtidige omkostninger være genstand for en passende sammenligning.

— EU's CO_2-grænsetilpasningsmekanisme (»CBAM«) vil pålægge de kinesiske eksporterende producenter de samme omkostninger; disse omkostninger bør derfor udligne EU-erhvervsgrenens overholdelsesomkostninger i forbindelse med emissionshandelssystemet.

(157) Som anført i notatet om beregningen af de fremtidige miljøomkostninger ([31]) blev der i dette tilfælde ikke fastsat nogen direkte fremtidige omkostninger i forbindelse med ETS, som var knyttet til omkostningerne ved køb af emissionstilladelserne. De eneste fastlagte indirekte fremtidige omkostninger i forbindelse med ETS vedrørte omkostningerne ved køb af elektricitet. De ETS-kvoter, som EU-producenterne modtog direkte, bidrog derfor ikke til den videre beregning af målprisen. Hvad angår de kinesiske CO_2-omkostninger, var de irrelevante, da de vejede gennemsnitlige importpriser for de stikprøveudtagne samarbejdsvillige eksporterende producenter i UP blev sammenlignet med EU-erhvervsgrenens vejede gennemsnitlige ikke-skadevoldende pris. Endelig var der ingen dokumentation for, at CBAM ville finde anvendelse på importen af EMD. På dette grundlag blev påstandene afvist.

(158) Daxin, CCCMC og GMIA hævdede, at Kommissionens notat til dossieret ([32]) vedrørende indirekte fremtidige overholdelsesomkostninger ikke indeholdt væsentlige forklaringer og beviser for justeringen (f.eks. præciserede det ikke, om EU-producenterne havde gratis eller betalte emissionskvoter i undersøgelsesperioden, eller om denne situation vil ændre sig i den kommende periode 2024-2028), og at det ikke indeholdt de relevante faktiske beregninger (f.eks. beregning af CO_2-faktoren for elektricitet). De interesserede parter havde derfor intet grundlag for at kontrollere og verificere beregningerne/konklusionerne i afsnit 2.2 i notatet til dossieret. Alle disse oplysninger bør fremlægges.

(159) Kommissionen bemærkede, at de indirekte fremtidige overholdelsesomkostninger i forbindelse med ETS, som forklaret i ovennævnte notat til sagen, vedrørte omkostningerne ved køb af elektricitet, og at de derfor ikke vedrørte gratis eller betalte emissionskvoter. Beregningsmetoden for de indirekte fremtidige overholdelsesomkostninger, herunder dens tre trin, blev forklaret i notatet til dossieret, og resultatet på hvert trin blev fremlagt inden for et interval. EU-producenternes oplysninger var fortrolige og virksomhedsspecifikke, da de indeholdt oplysninger om individuelle elforbrugstakster og -omkostninger. Derfor kunne disse oplysninger ikke fremlægges, og parternes påstand blev afvist.

(160) Daxin, CCCMC og GMIA anmodede Kommissionen om at begrunde anvendelsen af Bloomberg-tallene for forventede priser for kvoter i EUR/tCO_2, der blev anvendt til den fremtidige beregning af miljøomkostninger, og foreslog en anden kilde, Statista, uden at dokumentere, hvorfor Bloomberg-dataene var mindre pålidelige.

([31]) Notatet om den fremtidige beregning af miljøomkostninger t23.004660 af 11.10.2023.
([32]) Notatet om den fremtidige beregning af miljøomkostninger t23.004660 af 11.10.2023.

(161) Kommissionen bemærkede, at den kilde, som parterne foreslog, baserede forventningerne til de gennemsnitlige CO_2-priser på rapporten »GHG Market Sentiment Survey«, som PwC har udarbejdet for International Emissions Trading Association (»IETA«). Denne rapport indeholdt oplysninger fra forskellige kilder, og PwC og IETA havde ikke forsøgt at fastslå pålideligheden af disse kilder eller verificeret de fremlagte oplysninger som angivet i rapporten ([33]). Den kilde, som Kommissionen anvendte, var baseret på Bloomberg (Bloomberg New Energy Finance) og omfattede de gennemsnitlige fremskrivninger fra flere enheder ([34]), som blev verificeret og løbende ajourført af Bloomberg-tjenesten. Derfor blev gennemsnitsprisen fra flere kilder betragtet som mere pålidelig end fra den kilde, som parterne havde foreslået. Kommissionen fastholdt derfor den kilde, der blev fastsat, og ajourførte beregningen med de seneste tilgængelige tal.

(162) Tosoh hævdede, at de fremtidige omkostninger til køb af CO_2-emissionskvoter ikke var afspejlet i de foreløbige beregninger, da Tosoh foretog investeringer i den betragtede periode for at mindske det fremtidige behov for ETS-kvoter.

(163) Kommissionen bekræftede, at den som meddelt Tosoh i den individuelle fremlæggelse af oplysninger og i notatet til dossieret ([35]) om de fremtidige miljøomkostningsberegninger undersøgte de ETS-omkostninger, der var afholdt i undersøgelsesperioden, samt mængden af ETS-kvoter, der skal købes i perioden 2024-2028 og indberettes af de to EU-producenter, hvor det er relevant. Kommissionen tog bl.a. hensyn til de gratis ETS-kvoter, der var modtaget for undersøgelsesperioden, og de ETS-kvoter, der var overført fra tidligere år, og det forventede behov for ETS-kvoter. Kommissionen beregnede de direkte fremtidige omkostninger i forbindelse med ETS (kvoter, der skal købes, ganget med deres pris). Efter at have fastsat de forventede ETS-kvotepriser sammenlignede Kommissionen en gennemsnitlig omkostning for perioden 2024-2028 med omkostningerne i undersøgelsesperioden. Da der ikke blev konstateret nogen positiv forskel mellem de to værdier, blev der ikke fastsat nogen direkte fremtidige omkostninger. Kommissionen bemærkede også, at investeringer, som blev foretaget i den betragtede periode for at mindske behovet for ETS-kvoter, blev taget i betragtning ved fastsættelsen af produktionsomkostningerne i undersøgelsesperioden, og at disse produktionsomkostninger blev anvendt til at fastsætte målprisen. Partens påstand blev derfor afvist.

Varernes sammenlignelighed

(164) Daxin anmodede om en justering mellem varetype A (alkalisk) og varetype C (kul-zink) med henblik på beregningen af skadesmargenen, da type A krævede mere elektricitet, damp, skyllemiddel og arbejdskraft. Som anført i betragtning 127 indberettede hverken Daxin eller nogen anden kinesisk producent i stikprøven imidlertid nogen forskel i forbrugsraterne for produktionsfaktorerne ved disse to varetyper. Justeringen var derfor ikke berettiget.

(165) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede Daxin, at afvisningen af justeringen mellem varetype A og C ikke var berettiget, og at de kinesiske producenter ikke havde nogen forpligtelse til at bevise, at de to varetyper var forskellige. Daxin gentog sin påstand om, at skadesmargenen bør vurderes og beregnes på grundlag af samme type varer, og anser derfor det for urimeligt at anvende varetype A til at sammenligne med varetype C ved beregningen af skadesmargenen.

(166) Kommissionen fandt, at da ingen af de samarbejdsvillige stikprøveudtagne eksporterende producenter fremlagde oplysninger om forskellene i produktionen af de to varetyper, kunne Kommissionen ikke anvende en sådan justering. Af denne grund og i mangel af beviser for det modsatte konkluderede Kommissionen, at der ikke var grundlag for en justering.

(167) I betragtning af ovennævnte ændringer af målprisunderbudsberegningerne og ændringerne af dumpingmargenerne som forklaret i afsnit 3.5 ajourføres tabellen i betragtning 297 i forordningen om midlertidig told således:

([33]) https://www.ieta.org/resources/ghg-sentiment-survey/2023-survey/ (senest tilgået den 31. januar 2024).
([34]) Bloomberg NEF, Commerzbank AG, Banco Santander SA, Intesa Sanpaolo SpA, MUFG Bank.
([35]) Notatet om den fremtidige beregning af miljøomkostninger t23.004660 af 11.10.2023.

Land	Virksomhed	Dumpingmargen (%)	Målprisunderbuds-margen (%)
Folkerepublikken Kina	Xiangtan	47,2	8,6
	Guiliu	62,9	0
	Daxin	18,3	17,1
	Andre samarbejdsvillige virksomheder	47,4	10,1
	Alle andre virksomheder	100,9	35,0

6.2. **Undersøgelse, for så vidt angår Kina, vedrørende den margen, der er tilstrækkelig til at afhjælpe den skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt**

(168) På grundlag af ovenstående konkluderede Kommissionen, at det var nødvendigt at vurdere, om der er fordrejninger af råmaterialepriserne i forbindelse med den undersøgte vare, jf. grundforordningens artikel 7, stk. 2a, som ville betyde, at en told, der er lavere end dumpingmargenen, er utilstrækkelig til at afhjælpe den skade, der er forårsaget af dumpingimporten af den undersøgte vare.

(169) Som forklaret i ændringsmeddelelsen fremlagde klageren tilstrækkelig dokumentation for, at der forekommer fordrejninger af råmaterialepriserne i Kina for så vidt angår den undersøgte vare. I henhold til grundforordningens artikel 7, stk. 2a, undersøgte Kommissionen de påståede fordrejninger for at vurdere, om en told, der er lavere end dumpingmargenen, ville være tilstrækkelig til at afhjælpe skaden.

(170) Undersøgelsen bekræftede, at der ikke var nogen momsrefusion på eksport af manganmalm i det pågældende land. Dette blev kontrolleret under kontrolbesøgene i Kina og krydstjekket i forhold til den officielle liste over offentlige skatter. Nedsættelse eller ophævelse af momsrefusion er anført i grundforordningens artikel 7, stk. 2a, andet afsnit, som én af de relevante fordrejninger af råmaterialepriserne.

(171) Undersøgelsen viste også, at manganmalm tegnede sig for mere end 17 % af produktionsomkostningerne for den undersøgte vare i det pågældende land, jf. grundforordningens artikel 7, stk. 2a, femte afsnit, både på landeniveau og for hver enkelt stikprøveudtagen virksomhed.

(172) Analysen af malme fra hjemmemarkedet viste, at de samarbejdsvillige eksporterende producenters priser var lavere end referenceværdien med rabatter på mellem 10 % og 63 %.

(173) Kommissionen konkluderede derfor, at manganmalm var genstand for en væsentlig fordrejning, jf. grundforordningens artikel 7, stk. 2a.

(174) Xiangtan, CCCMC og GMIA hævdede, at den fordrejning, der var forårsaget af den manglende momsrefusion ved eksport af manganmalm, var ubegrundet, da denne situation havde eksisteret siden 2004, og balancen på markederne derfor ville have været genskabt i de sidste 20 år. Kommissionen fandt, at fordrejningens varighed ikke ændrede på dens virkninger. Da der var objektive beviser for, at denne fordrejning forekom, blev denne påstand afvist.

(175) Xiangtan hævdede endvidere, at Kina var nettoimportør af manganmalm, da landets lokale malm var af dårlig kvalitet, og der derfor ikke var nogen international referenceværdi for den. Xiangtan hævdede endvidere, at den lave koncentration af malm, der blev udvundet i Kina, havde mindre end 20 % mangankoncentration og derfor ikke faldt ind under samme KN-kode 2602 00 som den manganmalm, der blev anvendt til referenceværdien. Kommissionen bemærkede, at Xiangtan ikke fremlagde dokumentation for, at der ikke var noget marked for den lavere

koncentration af malm uden for Kina. Da den internt udvundne malm blev anvendt af kinesiske EMD-producenter sammen med importerede malme med højere koncentration, selv om den ikke faldt ind under den samme KN-kode, fandt Kommissionen, at virkningerne af fordrejningen påvirkede det kinesiske marked for alle typer manganmalm, og Xiangtans påstand blev derfor afvist.

(176) Xiangtan, CCCMC, GMIA og Guiliu hævdede, at tærsklen på 17 % i grundforordningen ikke var opfyldt for manganmalm, og at forskellige typer manganmalm burde vurderes særskilt. Kommissionen afviste dog denne påstand. Den fastslog, at den primære faktor på grund af den betydelige variation i indholdet er manganindholdet i malmen. Den konkluderede derfor, at alle manganmalme bør behandles som ét enkelt råmateriale.

(177) Guiliu hævdede, at eftersom de importerede størstedelen af deres malme, ville det være mere hensigtsmæssigt at anvende en vejet gennemsnitspris til at sammenligne priser med internationale priser. Kommissionen fandt, at Guiliu stadig nød godt af en prisfordrejning på grund af dens internt anskaffede malm, som blev opnået til priser, der lå under referenceværdien, hvilket gjorde den vejede gennemsnitlige metode uhensigtsmæssig. Denne påstand blev derfor afvist.

(178) Autlan og Tosoh hævdede, at fordrejningerne af råmaterialepriserne ikke kun påvirkede manganmalm, men også de energiinput, der anvendes af de kinesiske eksporterende producenter, og anmodede Kommissionen om at udvide omfanget af undersøgelsen. Som forklaret i betragtning 170 fastslog Kommissionen, at der forekom fordrejninger af råmaterialepriserne, jf. grundforordningens artikel 7, stk. 2a, for så vidt angår manganmalm, som fandt anvendelse på alle stikprøveudtagne eksporterende producenter. Den fandt det derfor ikke nødvendigt at undersøge forekomsten af andre fordrejninger af råmaterialepriserne yderligere. Denne påstand blev derfor afvist.

6.2.1. *Unionens interesser i henhold til grundforordningens artikel 7, stk. 2b*

(179) Da Kommissionen havde konkluderet, at der forekommer fordrejninger af råmaterialepriserne i Kina som omhandlet i grundforordningens artikel 7, stk. 2a, undersøgte den, om den klart kunne konkludere, at det var i Unionens interesse at fastsætte den midlertidige told i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2b. Fastsættelsen af Unionens interesser blev baseret på en vurdering af alle de oplysninger, der er relevante for denne undersøgelse, herunder uudnyttet kapacitet i Kina, konkurrencen vedrørende råmaterialer og virkningen på forsyningskæderne for EU-virksomheder i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2b. For at kunne foretage denne vurdering tilføjede Kommissionen særlige spørgsmål i spørgeskemaerne til alle de interesserede parter. De to EU-producenter og de to samarbejdsvillige brugere besvarede disse spørgsmål.

6.2.1.1. Uudnyttet kapacitet i eksportlandet

(180) På grundlag af oplysninger fra Tosoh ([36]) blev den uudnyttede EMD-produktionskapacitet i Kina anslået til ca. [190 000 000-205 000 000 kg] ([37]). Til sammenligning havde EU-markedet en størrelse på [36 000 000-38 000 000] kg. Relativt set er den uudnyttede kapacitet i Kina derfor enorm.

(181) Kommissionen konkluderede derfor, at der fandtes en betydelig uudnyttet kapacitet i Kina, og at denne uudnyttede kapacitet, hvis den anvendes, potentielt ville kunne øge det globale udbud af den undersøgte vare, trykke priserne og dermed underminere foranstaltningens effektivitet, hvis den ikke blev fastsat til dumpingniveauet.

6.2.1.2. Konkurrence vedrørende råmaterialer

(182) Med hensyn til konkurrence om råmaterialer fastslog Kommissionen, at der ikke er nogen momsrefusion for eksport af manganmalm i det pågældende land, og at prisen på manganmalm i Kina var betydeligt lavere end prisen på repræsentative internationale markeder (jf. betragtning 169 og 171). Som anført i betragtning 172 blev det kinesiske råmaterialemarked for manganmalm anset for at være fordrejet.

([36]) Oplysninger fra International Manganese Institute.

([37]) Samlet kapacitet på [470 000 000-490 000 000 kg] og produktion på [260 000 000-280 000 000 kg].

(183) Som følge heraf begrænser tilbagetrækningen af momsrefusionen ved eksport af manganmalm i Kina eksporten af manganmalm, der er udvundet i Kina. Ved kunstigt at øge udbuddet af råmaterialer udøver GOC et nedadgående pres på priserne på manganmalm på hjemmemarkedet. De kinesiske EMD-producenter betaler mindre for indenlandsk manganmalm, end hvad de ellers skulle have betalt, hvis eksportbegrænsningen ikke var blevet indført. Dette skaber en komparativ ulempe for EU-erhvervsgrenen i forhold til de eksporterende producenter i Kina.

(184) Desuden har Kina på grundlag af Autlans kilde ([38]) den fjerdestørste mineproduktion af manganmalm i verden efter Sydafrika, Gabon og Australien og kan stadig forlade sig på enorme reserver af malm; to af de stikprøveudtagne EMD-eksporterende producenter i Kina ejer manganmalm-miner, dvs. vertikalt integrerede ([39])", og anvender indenlandsk manganmalm til at fremstille den undersøgte vare. Samtidig er EU-producenterne af EMD afhængige af forsyninger af manganmalm fra tredjelandsmarkeder. Kommissionen konkluderede derfor, at selv om EU-erhvervsgrenen har adgang til manganmalm, er den tilgængelig til en højere pris end for dens konkurrenter i Kina. EU-erhvervsgrenen befinder sig derfor i en ugunstig situation i forhold til de kinesiske eksporterende producenter.

(185) Guiliu hævdede, at det kinesiske marked for manganmalm ifølge kilden ([40]) omfatter over 80-95 % af importen, og derfor er markedet for manganmalm i Kina ikke fordrejet. Desuden er indenlandsk produktion og udvinding af manganmalm i Kina hovedsagelig manganmalm af lav kvalitet, mens størstedelen af forbruget og efterspørgslen er efter manganmalm af høj kvalitet.

(186) Som anført i betragtning 183 anvender EMD-producenter i Kina, herunder to af de stikprøveudtagne, den indenlandske manganmalm til at fremstille den undersøgte vare på trods af dens påståede lave indhold af mangan. De eksporterende producenter i Kina har en urimelig fordel, da de har adgang til kunstigt lave hjemmemarkedspriser på manganmalm som følge af de nationale bestemmelser, der er forklaret i betragtning 170-173. Partens påstand blev derfor afvist.

6.2.1.3. Virkning for EU-virksomhedernes forsyningskæder

(187) Som forklaret i betragtning 306 i forordningen om midlertidig told anvendes EMD hovedsageligt til fremstilling af kul-zink-batterier og alkaliske tørcellebatterier, der tegner sig for over 90 % af anvendelsen af EMD. De største (men ikke de eneste) brugere er de tre største batteriproducenter i Unionen. To af de batteriproducenter, der samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen, Varta og Duracell, tegner sig for [67-73] % af EU-forbruget af EMD. Som anført i betragtning 179 besvarede begge samarbejdsvillige brugere spørgsmålene om Unionens interesser i henhold til grundforordningens artikel 7, stk. 2b.

(188) Begge samarbejdsvillige brugere var imod de højere foranstaltninger og hævdede, at disse i uforholdsmæssig høj grad ville påvirke deres produktion af tørcellebatterier til forbrug, som var stærkt afhængig af import fra det pågældende land, navnlig for EMD af høj kvalitet, jf. betragtning 127, og havde ikke et brugbart alternativ. Duracell hævdede, at brugernes mulighed for at skifte leverandør og diversificere deres indkøb er en væsentlig overvejelse ved vurderingen af, om antidumpingforanstaltningerne kan indføres på grundlag af den højere dumpingmargen: i) idet den gentager, at EU-erhvervsgrenen på nuværende tidspunkt ikke var i stand til at tilbyde EU-brugerne et brugbart alternativ, ii) at forsyningerne af EMD fra tredjelande var meget begrænsede i deres disponible mængder, var dyre og endnu ikke certificeret hos de to samarbejdsvillige brugere. Der mindes om, at EMD på grund af kravene til bearbejdelighed til EU-brugeres anvendelse af EMD i deres produktion af batterier skal gennemgå strenge testprocedurer og interne godkendelsesprocedurer, inden der opnås certificering til industriel anvendelse. Certificeringen af en ny EMD-forsyningskilde var derfor en langvarig proces uden nogen garanti for succes.

([38]) *Kilde:* U.S. Geological Survey, Mineral Commodity Summaries, januar 2022, https://pubs.usgs.gov/periodicals/mcs2022/mcs2022-manganese.pdf.

([39]) Xiangtan Electrochemical Scientific Ltd og Guangxi Daxin Huiyuan New Energy Technology Co., Ltd (*kilde:* bilag 2, t23.004362, 28.9.2023).

([40]) https://baijiahao.baidu.com/s?id=1772377473207861712&wfr=spider&for=pc.

(189) Begge samarbejdsvillige brugere hævdede, at indførelsen af antidumpingforanstaltninger på den højere dumpingmargen ville gøre EU-brugerne tabsgivende. De tilføjede, at Unionens batterifremstillingsindustri som helhed allerede stod over for et stigende pres for at forblive rentabel på grund af stigningen i omkostningerne til andre råmaterialer, der anvendes i produktionen af deres varer, såsom øgede energiomkostninger, og havde meget begrænset evne til at vælte den betydelige omkostningsstigning over på deres slutkunder, da batterimarkedet var stærkt prisdrevet, og brugen af batterier af forskellige mærker finder sted uden hensyntagen til mærkegenkendelse. Presset på rentabiliteten som følge af øgede produktionsomkostninger blev yderligere intensiveret af en samtidig stigning i konkurrencen på EU's og de globale batterimarkeder fra ikke-EU-lande og navnlig fra kinesiske konkurrenter. Endelig var de ekstreme skadelige virkninger for brugerne som følge af den manglende anvendelse af reglen om den lavest mulige told mere alvorlige end de potentielle negative virkninger af en lavere antidumpingtold på hele EU-erhvervsgrenen. Desuden var der ingen tegn på, at antidumpingforanstaltninger ville tilskynde EU-erhvervsgrenen til at foretage de nødvendige investeringer i kvalitetsforbedringer, men snarere ville styrke EU's EMD-producenters eksisterende duopol, så de kunne fastsætte priser uden at investere i innovation.

(190) For det første foretog Kommissionen simuleringer af rentabiliteten hos begge samarbejdsvillige brugere på grundlag af de endelige dumping- og skadesmargener ud fra den antagelse, at kilderne og mængderne af indkøb af EMD og omsætningen af varer i efterfølgende produktionsled fortsat svarer til kilderne og mængderne i undersøgelsesperioden. Råmateriale-, el- og arbejdskraftomkostningerne blev justeret, hvor det var muligt, for at afspejle ændringerne efter UP. Resultaterne af simuleringerne viste, at navnlig én brugers samlede årlige fortjeneste ville blive alvorligt påvirket negativt (brugeren ville blive tabsgivende), hvis der blev indført told på importen fra Kina i henhold til grundforordningens artikel 7, stk. 2a. Denne bruger ville ikke være i stand til at absorbere omkostningerne ved en højere antidumpingtold inden for sine andre aktiviteter på gruppeniveau. Den anden brugers samlede årlige fortjeneste ville også blive påvirket, men i mindre omfang. Selv om det forventes, at EU-erhvervsgrenen på grund af lempelsen som følge af de øgede foranstaltninger vil være i stand til at sælge større mængder til brugerne til konkurrencedygtige priser, hvis en af brugerne standser sine aktiviteter i Unionen, vil EU's EMD-producenter samtidig miste mere end en tredjedel af deres egen salgsmængde. Dette ville være til stor skade for EU-erhvervsgrenen i betragtning af betydningen af de mængder, der sælges til disse brugere, der som forklaret i betragtning 306 i forordningen om midlertidig told er deres vigtigste kunder.

(191) For det andet foretog Kommissionen en dynamisk simulering af begge samarbejdsvillige brugeres rentabilitet på grundlag af de endelige dumpingmargener, idet den antog, at brugerne øgede deres salgspriser på alkaliske batterier med 3 % ([41]). Resultatet af denne simulering viste, at én bruger stadig ville blive tabsgivende. Den anden brugers samlede årlige fortjeneste ville stadig blive påvirket negativt, men i meget mindre omfang. Ikke desto mindre hævdede Duracell, at brugerne på grund af intens konkurrence ikke var i stand til fuldt ud at vælte omkostningsstigningerne over på deres slutkunder. Tidligere prisstigninger blev understøttet af forbedringer i batteriernes ydeevne. Desuden kunne brugerne aldrig fuldt ud overvælte deres stærkt stigende omkostninger ved råmaterialer på grund af den stigende import af kinesiske batterier af sammenlignelig kvalitet. Indførelsen af antidumpingforanstaltninger på niveau med den højere dumpingmargen ville gøre priskonkurrencen mellem Unionen og de kinesiske producenter af forbrugerbatterier endnu vanskeligere i betragtning af den ulempe, som EU-brugerne ville have i forhold til deres kinesiske konkurrenter, som køber deres EMD-input af leverandører uden told.

(192) For det tredje foretog Kommissionen også en dynamisk simulering af begge samarbejdsvillige brugeres rentabilitet på grundlag af de endelige dumpingmargener under den antagelse, at den potentielt tabsgivende bruger ville flytte alle sine kinesiske EMD-leverancer til sin certificerede og stikprøveudtagne eksporterende producent, som havde en lavere antidumpingtold. Resultatet af denne simulering viste, at denne bruger stadig ville blive tabsgivende.

(193) For det fjerde overvejede Kommissionen en hypotetisk simulering, hvor brugerne erstattede hele deres import af EMD fra Kina med import fra Colombia og Japan til gennemsnitlige importpriser fra disse lande til Unionen i undersøgelsesperioden. Tosoh hævdede faktisk, at Japan, Sydkorea og Rusland også var vigtige eksportlande, og Autlan hævdede, at en af brugernes oversøiske fabrik allerede importerede EMD fra Colombia. Som fastslået i afsnit 4.3.1 og 5.2.1 i forordningen om midlertidig told var det kun Colombia og Japan af ovennævnte lande, som eksporterede EMD til Unionen, og de var derfor de eneste lande, der blev taget i betragtning i denne simulering. Ikke desto mindre fandt Kommissionen, at denne situation, hvor brugerne går over til at importere EMD fra tredjelande,

([41]) Der blev konstateret en lignende stigning i batteripriserne fra 2021 til UP i Unionen.

ville være meget usandsynlig, da i) der ikke var nogen uudnyttet kapacitet i disse tredjelande, og da de historisk set betjente deres egne eller nærliggende markeder, ii) det aldrig har været omkostningseffektivt for EU-brugerne at importere fra andre tredjelandsmarkeder end Colombia, og statistikkerne viser, at denne import historisk set har været meget lav, iii) de to samarbejdsvillige brugere i Unionen ikke certificerede nogen EMD-kvalitet fra disse kilder, hvilket i bedste fald gjorde dette til en langsigtet løsning, hvis den overhovedet var plausibel.

(194) For det femte overvejede Kommissionen en hypotetisk simulering, hvor Unionens EMD-producenter øgede deres produktionskapacitet efter indførelsen af antidumpingforanstaltningerne. Den umiddelbare virkning af tolden på niveau med dumpingmargenen for én bestemt bruger ville imidlertid gøre dette umuligt, da Unionens EMD-industri kan miste mere end en tredjedel af sit salg, hvis denne bruger bliver tabsgivende og mister sin forretningsvirksomhed. Det ville således ikke være muligt at øge produktionskapaciteten i Unionens EMD-industri, hvis der blev indført told på niveau med dumpingmargenen.

(195) Endelig havde brugerne i efterfølgende produktionsled (producenter af forbrugerbatterier) ca. 1 850 ansatte i UP, hvilket i væsentlig grad oversteg antallet 130-142] af ansatte i Unionens EMD-industri. Hvis der indføres antidumpingtold på niveau med dumpingmargenen, vil et betydeligt antal arbejdspladser derfor blive bragt i fare af de potentielle negative finansielle resultater for brugerne i efterfølgende produktionsled.

6.2.1.4. Andre faktorer

(196) Tosoh hævdede, at hvis der blev indført antidumpingforanstaltninger mod skade, var der i betragtning af karakteren af den kinesiske økonomi og den kinesiske regerings evne til at dirigere og styre eksporten gennem bestemte markedsdeltagere en betydelig risiko for, at eksporten kunne kanaliseres gennem eksportøren med nultold. Derimod ville den indførte told være langt mere ensartet, hvis der ses bort fra skadesmargenen, hvilket ville mindske risikoen for omgåelse.

(197) Kommissionen bemærkede, at nultold næppe kan udgøre nogen risiko for kanalisering af eksporten i betragtning af et meget lille antal aktører på markedet og brugernes behov for certificeret materiale. Under alle omstændigheder påtænkte Kommissionen som forklaret i betragtning 228 også særlige foranstaltninger for at sikre en korrekt anvendelse af individuelle toldsatser. Alle ændringer i handelsmønstrene kan således let identificeres og håndteres af de relevante tjenestegrene i Kommissionen.

(198) Tosoh bemærkede også, at importen Kina af den undersøgte vare ville få en konkurrencefordel som følge af den forskellige regulering af drivhusgasemissioner mellem Kina og Unionen, eftersom den undersøgte vare ikke var opført på den foreløbige liste over CO_2-grænsetilpasningsmekanismen (»CBAM«). Omvendt vil indførelsen af foranstaltninger over for den undersøgte vare fremme en retfærdig behandling og lige handelsvilkår.

(199) Kommissionen bemærkede, at formålet med antidumpingforanstaltningerne var at genoprette fair handel mellem Unionen og dens handelspartnere, mens CBAM-virkningerne ikke var omfattet af den nuværende undersøgelse.

(200) Den samme EU-producent hævdede endvidere, at den antidumpingtold, der blev indført på niveauet for dumpingmargenen, ville beskytte Unionens EMD-industris eksistens, sikre forsyningssikkerheden af EMD og dermed også produktionen af tørcellebatterier i Unionen. Antidumpingtolden på importen fra Kina på mellem 18 og 50 % vil kun påvirke produktionsomkostningerne for Unionens producenter af tørcellebatterier med mindre end 3 %–7,5 %. I betragtning af skadens omfang og konkurrencepresset fra andre kilder til forsyning af EMD ville det desuden være forkert at antage, at priserne på EMD med oprindelse i Unionen ville stige til noget, der ligner den fulde værdi af den indførte antidumpingtold.

(201) Efter den genberegnede endelige antidumpingtold (betragtning 98) og analysen af indvirkningen på forsyningskæderne for EU-virksomheder (betragtning 190-195) ville den antidumpingtold, der blev indført på niveau med den højere dumpingmargen, direkte true Unionens EMD-industri med et potentielt tab på [35 %-40 %] af deres salgsmængder. Partens påstand blev derfor afvist.

6.2.1.5. Parternes bemærkninger efter den endelige fremlæggelse af oplysninger

(202) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger anfægtede Autlan og Tosoh Kommissionens analyse i afsnit 6.2.1.3.

(203) Tosoh påpegede, at en af de tre største brugere, Advanced Power Solutions NV (»APS«), ikke samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen. Tosoh henviste derefter til grundforordningens artikel 7, stk. 2b, hvori det hedder, at »*[i] tilfælde af manglende samarbejde kan Kommissionen konkludere, at det er i overensstemmelse med Unionens interesser at anvende denne artikels stk. 2a*«, og hævdede, at Kommissionen af denne manglende samarbejdsvilje burde have udledt, at det ikke ville være i strid med dens interesser at indføre told på det højere niveau (dumpingmargenen), eller i det mindste burde have analyseret APS's offentligt tilgængelige finansielle rapporter i sin analyse.

(204) Kommissionen bemærker, at dens konklusion i betragtning 214 vedrørende den uforholdsmæssigt negative virkning, som den højere antidumpingtold sandsynligvis vil have på forsyningskæderne for EU-virksomheder, var baseret på oplysninger om de to samarbejdsvillige brugere, der tegner sig for [67-73] % af EU-forbruget af EMD samt selve Unionens EMD-industri. Den ikkesamarbejdsvillige brugers vægt i EU-forbruget var mindre end en tredjedel, og der var ingen dokumenterede oplysninger i sagsakterne, der kunne afkræfte Kommissionens konklusion i betragtning 214. Parternes påstand blev derfor afvist.

(205) Tosoh og Autlan hævdede endvidere, at Kommissionens simuleringer af rentabiliteten var mangelfulde, fordi de tager hensyn til virkningerne af høje omkostningsstigninger efter UP i (nogle af) omkostningerne ved produktion af batterier, samtidig med at de ikke afspejler realistiske prisstigninger for batterier, navnlig i lyset af forbrugerprisstigningerne i Unionen. Tosoh hævdede også, at Kommissionen ikke fremlagde konkrete oplysninger om, hvorfor den begrænsede sin »dynamiske« simulering til en stigning på 3 % i 2022. Tosoh fremførte endvidere, at Kommissionen ikke præciserede, hvordan dataene for perioden efter UP ville gøre konklusionen »åbenlyst [..] uholdbar«, eller om de anvendte data for perioden efter UP er »åbenbare, ubestridte, varige, ikke manipulerbare og ikke stammer fra interesserede parters forsætlige handlinger«, idet Tosoh henviste til Kommissionens konklusioner i tidligere sager ([42]).

(206) Kommissionen bemærkede i den forbindelse, at den for at gøre rentabilitetssimuleringerne så relevante for de nuværende markedsforhold som muligt udelukkende justerede de indberettede omkostninger til råmaterialer ([43]), elektricitet ([44]) og arbejdskraft ([45]) for EU-brugere, da sådanne justeringer kunne foretages enten på grundlag af verificerede oplysninger fra parterne eller offentligt tilgængelige data, netop for at sikre, at de anvendte data er pålidelige. Kommissionen bemærkede endvidere, at parterne ikke dokumenterede, hvorfor stigningen i batteriprisen på 3 %, der indgik i simuleringen i betragtning 191, ikke var realistisk. Som anført i betragtning 191 fandt denne stigning også sted tidligere og var baseret på verificerede data fra de samarbejdsvillige brugere og vedrørte specifikt forbrugerbatterier i modsætning til forbrugerprisindekset, der omfatter en markedskurv af forskellige forbrugsvarer og tjenesteydelser. Parternes påstand blev derfor afvist.

(207) Både Autlan og Tosoh hævdede, at Kommissionens konklusion i betragtning 194 betyder, at den umiddelbare virkning af den indførte told på niveau med dumpingmargenen ville være en indstilling af produktionen hos en af brugerne. Kommissionen præciserede, at dette ikke var den korrekte fortolkning af konklusionen i den pågældende betragtning. Den umiddelbare virkning, som en sådan højere told ville have på brugeren, er, at den ville føre til en stigning i produktionsomkostningerne, hvilket igen, som det hedder i betragtning 194, »kan« føre til tab af denne forretningsvirksomhed.

([42]) Rådets forordning (EF) nr. 215/2002 af 28. januar 2002 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af ferromolybden med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT L 35 af 6.2.2002, s. 1, betragtning 14), og Rådets forordning (EF) nr. 437/2004 af 8. marts 2004 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af store regnbueørred med oprindelse i Norge og Færøerne (EUT L 72 af 11.3.2004, s. 23, betragtning 26).

([43]) Udviklingen i prisen på manganmalm fra UP til 2023 baseret på oplysninger fra fastmarkest.com.

([44]) Elpriser i EU-27 for ikkehusholdningskunder i første halvdel af 2023 sammenlignet med UP (*kilde:* Eurostat - https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/view/nrg_pc_205/default/table?lang=en, tilgået den 22. december 2023).

([45]) Lønningerne hos Duracell blev justeret med lønindekseringssatsen for 2023, som godkendt af Det Blandede Industriudvalg (JIC 200) i Belgien. Vartas arbejdskraftomkostninger blev justeret på grundlag af dokumentation fra Varta om genforhandlede lønninger.

(208) Tosoh var desuden uenig i Kommissionens konklusion om, at stigningen i brugernes produktionsomkostninger, hvis der indføres told på niveau med dumpingmargenen, ikke kunne overføres til forbrugerne, navnlig da Kommissionen i betragtning 311 i forordningen om midlertidig told bemærkede, at der er en mulighed for »at overføre en del af denne omkostningsstigning til forbrugerne«. Kommissionen bemærkede i den forbindelse, at den foretog en nøje afvejning for at afgøre, hvor stor en omkostningsstigning der kunne overføres til forbrugerne, og dermed hvor stor en omkostningsstigning der ville være tålelig for de samarbejdsvillige brugere. Som allerede fastslået i betragtning 311 i forordningen om midlertidig told kunne kun en del af omkostningsstigningerne som følge af indførelsen af told på niveau med de lavere målprisunderbudsmargener væltes over på forbrugerne. Hvis der indføres højere told på niveau med dumpingmargenen, vil omkostningerne stige yderligere, hvilket naturligvis gør det endnu vanskeligere at overføre en sådan højere omkostningsstigning til forbrugerne. Partens påstand blev derfor afvist.

(209) Autlan fremlagde endvidere Vartas påstande i sin pressemeddelelse den 14. november 2023, hvori Varta hævder, at virksomhedens aktiviteter er blevet forbedret ([46]), hvilket er i modstrid med Kommissionens konklusioner om brugernes negative rentabilitet. Kommissionen bemærkede i denne forbindelse, at selv om sådanne udsagn giver et positivt billede, viser de ikke en kvantificerbar finansiel situation, der er relevant for vurderingen af brugerens rentabilitet. Kommissionen baserede sig derimod i sine hypotetiske scenarier på verificerede detaljerede oplysninger fra de samarbejdsvillige brugere i løbet af denne undersøgelse. Partens påstand blev derfor afvist, da den ikke var begrundet.

(210) Autlan hævdede desuden, at den grundlæggende årsag til den vanskelige situation for EU-brugerne er dumpingimporten af tørcellebatterier til forbrug fra Kina snarere end omkostningerne ved at købe EMD. Tosoh hævdede tværtimod, at man ved at tage hensyn til importen af kinesiske tørcellebatterier til forbrug som en faktor i analysen i betragtning 191 rejste spørgsmålet om potentiel dumpingpraksis for varer (tørcellebatterier til forbrug), der ikke er omfattet af den nuværende undersøgelse. Kommissionen bemærkede, at denne undersøgelse ganske rigtigt ikke havde til formål at anslå den påståede dumpingpraksis for tørcellebatterier til forbrug. Autlans bemærkning måtte derfor afvises. Samtidig rejste Kommissionen i modsætning til, hvad Tosoh hævder, ikke et spørgsmål om dumpingpraksis i forbindelse med import af tørcellebatterier til forbrug fra Kina, men anerkendte blot, at denne import er til stede på EU-markedet og konkurrerer med batterier, som fremstilles af EU-brugere. Partens påstand blev derfor afvist.

(211) Autlan hævdede, at Kommissionen ikke foretog en tilstrækkelig analyse af virkningerne for brugernes forsyningskæder, idet virksomheden i det væsentlige hævdede, at hvis tolden blev indført på niveau med målprisunderbudsmargenen, ville EU-erhvervsgrenen ikke være tilstrækkeligt beskyttet og ville ikke være i stand til at genrejse sig efter skadevoldende dumping. Dette ville desuden være i strid med Unionens interesser i lyset af Kommissionens initiativ vedrørende kritiske råstoffer ([47]), hvori mangan af batterikvalitet nævnes som et af de strategiske råstoffer. Kommissionen mindede om, at antidumpingforanstaltningerne havde til formål at genoprette redelig handel og at foretage en vurdering af, på hvilket niveau tolden ville være tilstrækkelig til at afhjælpe den skade, der er påført EU-erhvervsgrenen, jf. betragtning 282 og som konkluderet i betragtning 295-297 i forordningen om midlertidig told. Samtidig foretages analysen af, hvilke virkninger forskellige toldsatser ville have på Unionen som helhed, jf. betragtning 179, i forbindelse med undersøgelsen af Unionens interesser i henhold til grundforordningens artikel 7, stk. 2b, hvor der tages hensyn til virkningerne for EU-erhvervsgrenen og brugerne af den undersøgte vare. Partens påstand blev derfor afvist.

(212) Tosoh og Autlan anfægtede derefter de hypotetiske simuleringer, som Kommissionen fremlagde i betragtning 192 og 193, og hævdede, at brugerne realistisk set ville diversificere deres leverancer mest muligt, herunder øgede indkøb fra EU-erhvervsgrenen. Kommissionen bemærkede i den forbindelse, at den ved begge disse simuleringer tog hensyn til de mest optimistiske scenarier, hvor alle de leverancer, der var berørt af de højeste dumpingmargener, blev erstattet af de mest omkostningseffektive alternativer (enten i Kina i betragtning 192 eller helt fra andre tredjelandsmarkeder i betragtning 193). Disse scenarier tog derfor allerede højde for de bedste resultater, som brugerne teoretisk set kunne opnå. Kommissionen tilføjede i denne forbindelse, at den ved hjælp af de fem simuleringer i

([46]) Kan tilgås her: https://www.varta-ag.com/en/about-varta/news/details/varta-ag-achieves-best-quarter-of-the-current-financial-year-to-date (senest tilgået den 31. januar 2024).

([47]) Se forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af en ramme for at sikre en sikker og bæredygtig forsyning med kritiske råstoffer og om ændring af forordning (EU) nr. 168/2013, (EU) 2018/858, (EU) 2018/1724 og (EU) 2019/1020, artikel 1, som findes på https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A52023PC0160 (senest tilgået den 31. januar 2024).

betragtning 190-194 på grundlag af de oplysninger, den havde til rådighed, vurderede sandsynligheden for, hvordan de samarbejdsvillige brugere på forskellig vis kunne håndtere højere EMD-omkostninger, som i øjeblikket blev indkøbt hos deres leverandører i Kina, og de sandsynlige virkninger heraf for deres rentabilitet. Analysen i forbindelse med disse simuleringer bør derfor betragtes som en helhed i stedet for at se på simuleringerne enkeltvis. Da næsten ingen af simuleringerne viste positive resultater for de samarbejdsvillige brugere, konkluderede Kommissionen, at brugerne alt i alt sandsynligvis ville blive påvirket negativt af indførelsen af told på niveau med dumpingmargenen, og deres manøvrerum var begrænset. Parternes påstande blev derfor afvist.

(213) Endelig hævdede Tosoh, at virksomheden var blevet frataget sine procesrettigheder på grund af manglende fremlæggelse af oplysninger under hele undersøgelsen, hvilket resulterede i begrænsninger for kontrollen af oplysningernes oprindelse og de metoder, der blev anvendt i Kommissionens vurdering af dumpingtoldens indvirkning på brugerindustrien. Kommissionen bemærkede, at de oplysninger, som de samarbejdsvillige brugere havde fremlagt, og som den baserede sine konklusioner på efter at have kontrolleret dem, var tilgængelige i sagsakterne under hele undersøgelsen. Dette argument blev derfor afvist.

6.2.1.6. Konklusion vedrørende Unionens interesser i henhold til grundforordningens artikel 7, stk. 2b

(214) På dette grundlag foretog Kommissionen en omhyggelig afvejning af alle elementerne og kunne ikke konkludere, at det er i Unionens interesse at fastsætte toldbeløbet i overensstemmelse med artikel 7, stk. 2a, dvs. at det ikke var i Unionens interesse at fastsætte niveauet for foranstaltningerne til dumpingniveauet i betragtning af den uforholdsmæssigt negative indvirkning, som dette sandsynligvis vil have på forsyningskæderne for EU-virksomheder. Kommissionen bekræftede derfor, at foranstaltningerne bør fastsættes på grundlag af målprisunderbudsmargener i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2.

6.3. **Konklusion vedrørende foranstaltningernes omfang**

(215) På baggrund af ovenstående vurdering bør den endelige antidumpingtold fastsættes som følger i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2:

Land	Virksomhed	Endelig antidumpingtold (%)
Folkerepublikken Kina	Xiangtan	8,6
	Guiliu	0
	Daxin	17,1
	Andre samarbejdsvillige virksomheder	10,1
	Alle andre virksomheder	35,0

7. **UNIONENS INTERESSER**

7.1. **EU-erhvervsgrenens interesser**

(216) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger hævdede CCCMC og GMIA, at Unionens EMD-marked før 2020 ikke var konkurrencedygtigt (duopol) med kun to producenter, hvis kapacitet historisk set kunne dække efterspørgslen i Unionen og som var rentable, da de kunne vælte alle omkostningsstigninger over på deres kunder. Derfor kan hverken EU-producentens overpriser, tal for målfortjeneste/skadesmargen eller EU-producentens prisfald begrundes, efter at den effektive konkurrence på EU-markedet for EMD blev genoprettet i anden halvdel af den betragtede periode via importen fra Kina. Hvis duopolet blev genoprettet ved hjælp af antidumpingforanstaltningerne, ville det skade konkurrencen på EU-markedet og have en negativ virkning for producenterne i efterfølgende produktionsled på lang sigt.

(217) Som Kommissionen har bemærket i betragtning 286 i den midlertidige forordning, var kun et begrænset antal kemikalieproducenter i verden involveret i EMD-produktionsprocessen. Det forhold, at der kun var to EU-producenter, der formåede at opnå fortjeneste i første halvdel af den betragtede periode, udgjorde ikke en ikke-konkurrencemæssig situation på EU-markedet, da forbruget på EU-markedet blev leveret af EU-producenterne samt af alle tilgængelige importlande med produktion af EMD, herunder Kina. Desuden skaber antidumpingtolden ikke en ikke-konkurrencemæssig situation på EU-markedet, men sikrer fair konkurrence mellem Unionen og de eksporterende producenter i det pågældende land. Partens påstand blev derfor afvist.

(218) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 301-303 i forordningen om midlertidig told.

7.2. **Ikke forretningsmæssigt forbundne importørers/forhandleres interesser**

(219) Da der ikke blev fremsat bemærkninger, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 304-305 i forordningen om midlertidig told.

7.3. **Brugernes interesser**

(220) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger hævdede Duracell, at de omkostningsmæssige virkninger af antidumpingforanstaltningerne for EU-brugerne var undervurderet i de foreløbige konklusioner, mens EU-brugernes rentabilitet ikke var underbygget af beviser. Endelig bekræftede begge samarbejdsvillige brugere, at hvis reglen om den lavest mulige told ikke blev anvendt, ville EU-brugerne blive urentable og kunne risikere at måtte indstille deres aktiviteter i Unionen.

(221) Som anført i de foreløbige konklusioner blev analysen af brugernes data baseret på efterprøvede spørgeskemabesvarelser fra disse brugere under hensyntagen til data om kilder, mængder og priser før told for køb og omsætning af varer i efterfølgende produktionsled, herunder rentabilitetsniveauet i 2021-2022. Der blev faktisk bemærket en faldende rentabilitetstendens for brugerne i disse år. Kommissionen vurderede dog, at hvis de endelige antidumpingforanstaltninger forblev på samme niveau som skadesmargenen, ville brugerne stadig have en positiv rentabilitet, selv når antidumpingtoldens niveau tages i betragtning og under antagelse af, at de øgede omkostninger ikke vil blive væltet over på deres kunder.

(222) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger vedrørende brugernes interesser, bekræftedes konklusionerne i betragtning 319 i forordningen om midlertidig told. Bemærkninger, der vedrører brugernes interesser i forbindelse med virkningen på forsyningskæderne for EU-virksomheder som omhandlet i grundforordningens artikel 7, stk. 2b, blev behandlet under afsnit 6.2.1.3 i nærværende forordning.

7.4. **Konklusion vedrørende Unionens interesser**

(223) På baggrund af ovenstående bekræftedes konklusionerne i betragtning 320 i forordningen om midlertidig told.

8. **ENDELIGE ANTIDUMPINGFORANSTALTNINGER**

8.1. **Endelige foranstaltninger**

(224) I betragtning af konklusionerne vedrørende dumping, skade, årsagssammenhæng, foranstaltningernes omfang og Unionens interesser og i overensstemmelse med grundforordningens artikel 9, stk. 4, bør der indføres endelige antidumpingforanstaltninger for at forhindre, at dumpingimporten af den pågældende vare forvolder EU-erhvervsgrenen yderligere skade.

(225) På grundlag af ovenstående bør de endelige antidumpingtoldsatser, udtrykt i procent af cif-prisen, Unionens grænse, ufortoldet, være som følger:

Land	Virksomhed	Dumpingmargen (%)	Skadesmargen (%)	Endelig antidumpingtold (%)
Folkerepublikken Kina	Xiangtan	47,2	8,6	8,6
	Guiliu	62,9	0	0
	Daxin	18,3	17,1	17,1
	Andre samarbejdsvillige virksomheder	47,4	10,1	10,1
	Alle andre virksomheder	100,9	35,0	35,0

(226) De individuelle antidumpingtoldsatser for de virksomheder, der er udtrykkeligt nævnt i denne forordning, blev fastsat ud fra konklusionerne i denne undersøgelse. De afspejler derfor den situation, der blev konstateret for disse virksomheder i forbindelse med denne undersøgelse. Disse toldsatser finder således udelukkende anvendelse på importen af den undersøgte vare med oprindelse i det pågældende land, fremstillet af de nævnte retlige enheder. Importen af den pågældende vare, der er fremstillet af andre virksomheder, som ikke udtrykkeligt er nævnt i denne forordnings dispositive del, herunder enheder, som er forretningsmæssigt forbundet med de specifikt nævnte, kan ikke drage fordel af denne told, men er omfattet af tolden for »alle andre virksomheder«.

(227) Virksomheden kan anmode om, at den individuelle antidumpingtoldsats anvendes, hvis den efterfølgende ændrer navnet på sin enhed. Anmodningen skal rettes til Kommissionen ([48]). Anmodningen skal indeholde alle relevante oplysninger, som gør det muligt at dokumentere, at ændringen ikke påvirker virksomhedens ret til at benytte den toldsats, som finder anvendelse på den. Hvis ændringen af virksomhedens navn ikke påvirker dens ret til at drage fordel af den toldsats, der finder anvendelse på den, offentliggøres der en forordning om navneændringen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

(228) For at minimere risikoen for omgåelse som følge af forskellen på toldsatserne er der behov for særlige foranstaltninger, som kan sikre en korrekt anvendelse af den individuelle antidumpingtold. Virksomheder med individuel antidumpingtold skal fremlægge en gyldig handelsfaktura for medlemsstaternes toldmyndigheder. Fakturaen skal overholde kravene i denne forordnings artikel 1, stk. 3. Import, der ikke er ledsaget af en sådan faktura, bør være underlagt den antidumpingtold, der finder anvendelse på »alle andre virksomheder«.

(229) Selv om det er nødvendigt at fremlægge denne faktura for toldmyndighederne i medlemsstaterne, således at de kan anvende de individuelle antidumpingtoldsatser på importen, er fakturaen ikke det eneste element, som toldmyndighederne skal tage i betragtning. Selv hvis en sådan faktura opfylder alle kravene i denne forordnings artikel 1, stk. 3, bør medlemsstaternes toldmyndigheder nemlig foretage deres sædvanlige kontrol og kan i lighed med alle andre tilfælde kræve yderligere dokumenter (forsendelsesdokumenter mv.) for at kontrollere, at oplysningerne i erklæringen er korrekte, og sikre, at den efterfølgende anvendelse af toldsatsen er berettiget i henhold til toldlovgivningen.

(230) Hvis der er en betydelig mængdemæssig stigning i eksporten fra en af de virksomheder, der er omfattet af lavere individuelle toldsatser, navnlig efter indførelsen af de pågældende foranstaltninger, kan en sådan mængdemæssig stigning i sig selv betragtes som en ændring af handelsmønstret som følge af indførelsen af foranstaltninger som omhandlet i grundforordningens artikel 13, stk. 1. Under sådanne omstændigheder kan der indledes en antiomgåelsesundersøgelse, forudsat at betingelserne herfor er opfyldt. Ved denne undersøgelse kan det bl.a. overvejes, om det bliver nødvendigt at fjerne individuelle toldsatser og følgelig pålægge en landsdækkende told.

([48]) Europa-Kommissionen, Generaldirektoratet for Handel, Direktorat G, Rue de la Loi/Wetstraat 170, 1040 Bruxelles, Belgien.

(231) For at sikre en korrekt håndhævelse af antidumpingtolden bør antidumpingtolden for alle andre virksomheder ikke kun finde anvendelse på de ikke samarbejdsvillige eksporterende producenter i forbindelse med denne undersøgelse, men også på de producenter, der ikke eksporterede til Unionen i undersøgelsesperioden.

(232) Eksporterende producenter, der ikke eksporterede den pågældende vare til Unionen i undersøgelsesperioden, vil kunne anmode Kommissionen om at blive omfattet af antidumpingtolden for samarbejdsvillige virksomheder, der ikke indgik i stikprøven. Kommissionen bør imødekomme en sådan anmodning, forudsat at tre betingelser er opfyldt. Den nye eksporterende producent skal påvise, at: i) den ikke eksporterede den pågældende vare til Unionen i UP, ii) den ikke er forretningsmæssigt forbundet med en eksporterende producent, der eksporterede den pågældende vare, og iii) den derefter har eksporteret den pågældende vare eller har indgået en uigenkaldelig kontraktmæssig forpligtelse til at gøre dette i betydelige mængder.

(233) En eksportør eller producent, der ikke eksporterede den pågældende vare til Unionen i den periode, der blev anvendt til at fastsætte den told, der i øjeblikket gælder for eksportørens eller producentens eksport, kan anmode Kommissionen om at blive omfattet af antidumpingtolden for samarbejdsvillige virksomheder, der ikke indgår i stikprøven. Kommissionen bør imødekomme en sådan anmodning, forudsat at tre betingelser er opfyldt. Den nye eksporterende producent skal påvise, at: i) den ikke eksporterede den pågældende vare til Unionen i den periode, der blev anvendt til at fastsætte toldsatsen for dens eksport, ii) den ikke er forretningsmæssigt forbundet med en virksomhed, der eksporterede den pågældende vare, og derfor er omfattet af antidumpingtolden, og iii) den derefter har eksporteret den pågældende vare eller har indgået en uigenkaldelig kontraktmæssig forpligtelse til at gøre dette i betydelige mængder.

8.2. **Endelig opkrævning af den midlertidige told**

(234) I betragtning af de konstaterede dumpingmargener og niveauet for den skade, der er forvoldt EU-erhvervsgrenen, bør de beløb, der er stillet som sikkerhed i form af midlertidig antidumpingtold, der blev indført ved forordningen om midlertidig told, opkræves endeligt med et beløb op til det niveau, der er fastsat i nærværende forordning.

9. **AFSLUTTENDE BESTEMMELSER**

(235) I henhold til artikel 109 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 ([49]) er rentesatsen, når et beløb skal tilbagebetales som følge af en dom afsagt af Den Europæiske Unions Domstol, den sats, som Den Europæiske Centralbank anvender på sine vigtigste refinansieringstransaktioner, og som offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*, C-udgaven, den første kalenderdag i hver måned.

(236) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg, der er nedsat ved artikel 15, stk. 1 i forordning (EU) 2016/1036 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en midlertidig antidumpingtold på import af elektrolytiske mangandioxider (dvs. mangandioxider, der er fremstillet ved en elektrolytisk proces), der ikke er varmebehandlet efter den elektrolytiske proces, i øjeblikket henhørende under KN-kode ex 2820 10 00 (Taric-kode 2820 10 00 10) og med oprindelse i Folkerepublikken Kina.

2. Den endelige antidumpingtold fastsættes til følgende af nettoprisen, frit Unionens grænse, ufortoldet, for de i stk. 1 beskrevne varer fremstillet af følgende virksomheder:

([49]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1).

Land	Virksomhed	Endelig antidumpingtold (%)	Taric-tillægskode
Folkerepublikken Kina	Xiangtan Electrochemical Scientific Ltd Jingxi Xiangtan electrochemical scientific ltd.	8,6	899N
	Guangxi Guiliu New Material Co., Ltd Guangxi Xiatian Manganese Mine Co. LTD	0	899O
	Guangxi Daxin Huiyuan New Energy Technology Co., Ltd	17,1	899P
	Andre samarbejdsvillige virksomheder, der er opført i bilaget	10,1	
	Alle andre virksomheder	35,0	C999

3. Anvendelsen af de individuelle toldsatser, der er anført for virksomhederne i stk. 2, er betinget af, at der fremlægges en gyldig handelsfaktura for medlemsstaternes toldmyndigheder; handelsfakturaen skal indeholde en erklæring, der er dateret og underskrevet af én af de ansatte i den enhed, der har udstedt handelsfakturaen, med angivelse af den pågældendes navn og funktion og med følgende ordlyd: »*Undertegnede bekræfter, at den (mængde) af (den pågældende vare), der er solgt til eksport til Den Europæiske Union, og som er omfattet af denne faktura, blev fremstillet af (virksomhedens navn og adresse) (Taric-tillægskode) i Folkerepublikken Kina. Jeg erklærer, at oplysningerne i denne faktura er fuldstændige og korrekte.*« Hvis der ikke fremlægges en sådan faktura, anvendes toldsatsen for »alle andre virksomheder«.

4. I tilfælde, hvor varerne er blevet beskadiget inden overgangen til fri omsætning, og den pris, der faktisk er betalt eller skal betales, derfor fordeles med henblik på fastsættelse af toldværdien, jf. artikel 131, stk. 2, i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447 ([50]), nedsættes den antidumpingtold, der er beregnet på grundlag af ovennævnte beløb, med en procentdel, der svarer til fordelingen af den pris, der faktisk er betalt eller skal betales.

5. De gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er fastsat.

Artikel 2

De beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af midlertidig antidumpingtold i henhold til gennemførelsesforordning (EU) 2023/2120 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af elektrolytiske mangandioxider med oprindelse i Folkerepublikken Kina, opkræves endeligt. De beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed ud over den endelige antidumpingtold, frigives.

Artikel 3

Artikel 1, stk. 2, kan ændres for at tilføje nye eksporterende producenter fra Folkerepublikken Kina og pålægge dem en passende vejet gennemsnitlig antidumpingtold for samarbejdsvillige virksomheder, der ikke indgår i stikprøven. En ny eksporterende producent skal dokumentere, at:

a) virksomheden ikke eksporterede de varer, der er beskrevet i artikel 1, stk. 1, i undersøgelsesperioden (1. januar 2022 til 31. december 2022)

b) virksomheden ikke er forretningsmæssigt forbundet med en eksportør eller producent, der er omfattet af de foranstaltninger, som indføres ved denne forordning, og

([50]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447 af 24. november 2015 om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 om EU-toldkodeksen (EUT L 343 af 29.12.2015, s. 558).

c) virksomheden enten har eksporteret den pågældende vare eller har indgået en uigenkaldelig kontraktmæssig forpligtelse om at eksportere en betydelig mængde til Unionen efter udløbet af undersøgelsesperioden.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. marts 2024.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand

BILAG

Samarbejdsvillige eksporterende producenter, der ikke indgår i stikprøven

Land	Betegnelse	Taric-tillægskode
Folkerepublikken Kina	Guizhou Redstar Developing Dalong Manganese Industry Co., Ltd.	899Q
	Guizhou Manganese Mineral Group Co., Ltd.	899R
	Prince Minerals China Ltd	899S
	Hunan Qingchong New Materials Co., Ltd.	899T